

CELJSKI tednik

CELJE, 25. novembra 1960
Leto X., šte. 47, 48
GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE
DELOVNEGA LJUDSTVA
OKRAJA CELJE
LIST IZDAJA IN TISKA
CASOPISNO PODJETJE
»CELJSKI TISK«
DIREKTOR IVAN MELIK-GOJMIČ
UREJUJE UREDNIŠKI ODBOR
ODGOVORNI UREDNIK
TONE MASLO

KONFERENCA ZVEZE KOMUNISTOV CELJSKEGA OKRAJA

Odgovornost komunistov je čedalje večja

V petek in soboto je bila v prostorih Narodnega doma redna konferenca Zveze komunistov celjskega okraja. Razen delegatov je sekretar Okrajnega komiteja Zveze komunistov FRANC SIMONIČ na začetku zasedanja pozdravil še člana Izvršnega komiteja Centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije FRANCA LESKOŠKA-LUKO, člana Izvršnega komiteja CK ZKS MITJO RIBIČIČA-CIRILA, nadalje člana CK ZKS VOJKA ARIGLERJA, predstavnike okrajnih komitejev ZKS, polkovnika in narodnega heroja FRANCA ROJŠKA-JAKO, republiške zvezne poslance ter vse ostale goste.

Po izvolitvi delovnega predsedstva in ostalih organov konference je o delu, zlasti pa o nalogah organizacij Zveze komunistov in komunistov na območju celjskega okraja govoril tovariš FRANC SIMONIČ.

Zatem so k mizi delovnega predsedstva pristopili pionirji, ki so udeležence zborovanja pozdravili z naslednjimi besedami: Pionirji odreda Tona Tomšiča na prvi osnovni šoli v Celju vam pošiljamo tople pozdrave. Ponosni smo, da lahko pozdravimo vašo konferenco, saj vemo, da je Zveza komunistov tista, ki je kotala in kuje srečo najmlajšim. Nato so s šopkom rdečih nageljnovečrnic do tovariša LESKOŠKA, ki je sedel v prvi vrsti, ga pozdravili s stiskom rok in mu izročili cvetlice. Pred dopoldanskim odmorom je poročal še tovariš ANDREJ STEGNAR kot predsednik revizijske komisije.

Po odmoru so se v petek dopoldne zvrstili še štirje koreferenti. Tako je tovariš FRANC LUBEJ govoril o nalogah Socialistične zveze, še posebej pa o vlogi komunistov v njej. Medtem, ko je tovariš RIKO JERMAN poročal o delu organov družbenega upravljanja, je tovariš MIRAN CVENK analiziral glavne značilnosti perspektivnega plana druž-

benega razvoja celjskega okraja. Končno je tovariš PETER KLINAR govoril o ideološko vzgojnem delu.

V petek dopoldne so delegati sprejeli tudi predlog o nadaljevanju konference v treh komisijah. Tako so se razdelili v komisijo za proučevanje dela komunistov v podjetjih, nadalje v komisijo, kjer so govorili o delu komunistov na vasi in nazadnje v komisijo za delo komunistov na terenu. Poleg tega so osvojili še predlog, da naj šteje novi Okrajni komitej 47. revizijska komisija pa sedem članov.

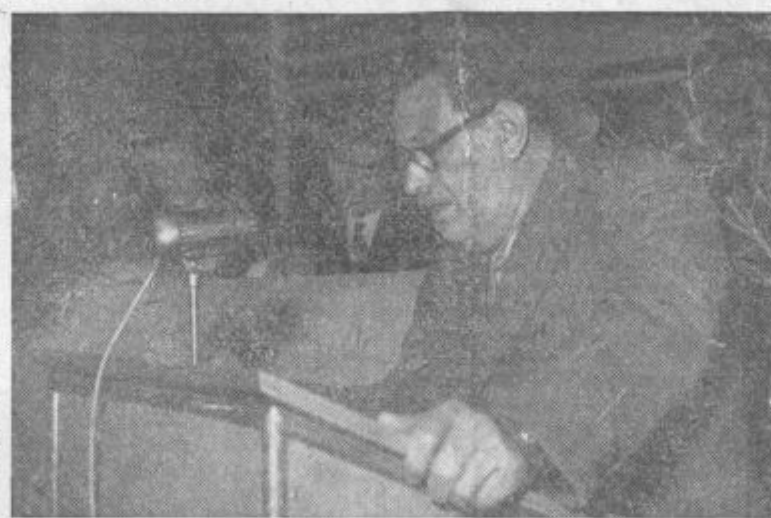
Prvi dan zasedanja okrajne konference Zveze komunistov v Celju se je zaključil z delom v komisijah.

V soboto dopoldne je bila spet plenarna seja, na kateri so najprej razrešili člane dosedanjega Okrajnega komiteja in revizijske komisije ter sprejeli predlog kandidacijske komisije za volitve novega komiteja Zveze komunistov za celjski okraj in revizijske komisije. V nadaljevanju pa so poročali o delu vseh treh

komisij njihovih predsedniki. O delu in zaključkih komisije za delo komunistov v gospodarskih organizacijah je govoril tovariš JOŽE JOST, o ugotovitvah komisije za delo komunistov na vasi tovariš PETER HLASTEC, o predlogih komisije za delo komunistov na terenu pa tovariš CVETO PELKO.

Po tajnih volitvah in kratkem odmoru se je nadaljevala razprava, v kateri sta sodelovala tovariši Jože Jost in Franc Rupret.

Po razglasitvi volilnih rezultatov je govoril tovariš FRANC LESKOŠEK-LUKA. Nazadnje so udeleženci konference poslali pozdravni brzojavki tovarišu Titu in Mihi Marinku. Zaključni govor pa je imel sekretar Okrajnega komiteja Zveze komunistov tovariš FRANC SIMONIČ. Preden so se delegati razšli, so z enominutnim molkom počastili spomin umrlega člana Okrajnega komiteja ZKS Antona Zupana Zvoneta.

Franc Leskošek-Luka govori delegatom

Franc Simonič znova izvoljen za sekretarja

Takoj po konferenci so se sestali k prvi seji člani novoizvoljenega Okrajnega komiteja Zveze komunistov v Celju. Na njej so vnovič izvolili tovariša FRANCA SIMONICA za sekretarja Okrajnega komiteja ter prav tako tovariša ANDREJA STEGNARJA za predsednika revizijske komisije.

Mimo tega so sprejeli sklep, da naj novi sekretariat Okrajnega komiteja šteje šest članov. Poleg tovariša SIMONICA bodo v njem še tovariši JOŽE MAROLT kot organizacijski sekretar, RIKO JERMAN,

FRANC LUBEJ, JOŽE JOST in JOŽE ANČIK.

Na prvi seji so izvolili tudi člane in vodstva vseh štirih stalnih komisij. Tako bo organizacijski sekretariat vodil tov. JOŽE MAROLT, za predsednika ideološke komisije je bil izvoljen tov. PETER KLINAR, za sekretarja pa MIRO MASTNAK, za predsednika kadrovske komisije so izbrali tov. MIRANA CVENKA, za sekretarja BORISA ARZENSKA. Kontrolno komisijo bo vodil tovariš CVETO PELKO.

ČLANI NOVOIZVOLJENEGA OKRAJNEGA KOMITEJA ZK V CELJU

Na tajnih volitvah so delegati okrajne konference Zveze komunistov v Celju izvolili 47 članov v novi okrajni komitej in sedem članov v revizijsko komisijo.

V nov Okrajni komitej so bili izvoljeni: Karel Antloga, Franc Adamlje, Jože Ančik, Krista Artviga, Nikola Bursac, Miran Cvenk, Stane Divjak, Zvone Dragan, Branko Gombač, Ivica Jeršič, Vinko Jagodič, Tončka Jakše, Riko Jerman, Jože Jost, Janez Jančigaj, Jože Juraja, Ivo Jamnikar, Franček Knafelj, Ivan Kovačič-Efenka, Cvetko Knez, Veljko Kržnik, Peter

Klinar, Franc Lubej, Jože Lončarič, Bojan Leskover, Lojze Libnik, Albin Lesjak, Jože Marolt, Miro Mastnak, Andrej Marinc, Cveto Pelko, Jože Preskar, Franjo Pajk, Srečko Praterner, Hardvink Pirnovar, Stane Ravljen, Veljko Repič, Leopold Rajh, Franc Simonič, Ančka Slapnik, Tone Skok, Vida Vajd, Milena Vršnik, Franc Vidmar, Ljubo Zelič, Janko Zevart in Nestl Zgank.

Novi člani revizijske komisije pa so: Anton Aškerc, Vesna Nose, Alojz Ribičič, Andrej Stegnar, Stane Sotlar, Peter Sprajc in Vilma Stucin.

ZA 29. XI. 1960

V najhujšem jeku osvobodilnega boja in ljudske revolucije je bil 29. novembra 1943. leta v osvobojenem Lajcu udarjen temelj nove Jugoslavije. Jugoslovanski narod so z delavskim razredom in njegovo Partijo na čelu v tem odločilnem boju zastavili vse sile in zmagovalno končali eno najtežjih borb v svoji zgodovini. Njihova je bila borba — njihova je postala tudi oblast.

Nova Jugoslavija se je po končani revoluciji odločno spoprijela z nadaljnjimi nalogami, da bi čim prej preobrazila družbeno in ekonomsko zaostalo državo. V tem je Jugoslavija najdoslednejši dedič marksističnega delavskega gibanja.

Pod vodstvom Zveze komunistov je socialistična Jugoslavija v 17. letih svojega obstoja prehodila pot velikanskih uspehov, tako v gospodarskem kakor v družbeno-političnem pogledu. Morala se nam vse to zgodovinsko dogajanje ne zdi tako pomembno, ker živimo sredi teh velikih dogodkov in silovitih posegov na področju družbenih in gospodarskih sprememb.

Lenin je ob analizi Velike oktobrske revolucije dejal, da je v zaostalih deželah revolucijo lažje začeti, kot končati!

S tem je mislil na vse tisto, kar mora delavski razred storiti po oboroženi revoluciji, ko mora na področju ekonomike in družbenih odnosov ustvariti pogoje za brezrazredno družbo. To je cilj, h kateremu vodi naše gibanje, čeprav ta cilj ni niti malo lahak.

Naš boj za ekonomsko in politično neodvisnost in silni napor za čim doslednejši razvoj družbeno-političnih odnosov v smeri socialistične demokracije, beležijo neprecenljive rezultate. Pobuda Zveze komunistov je v delovnem ljudstvu Jugoslavije našla popoln odmev, ko se je 1950. leta ob vzpodbudnih gospodarskih uspehih začel širok proces demokratizacije najprej na področju gospodarstva, zatem pa na vseh ostalih področjih družbenega življenja. Danes milijoni delovnih ljudi iz vrst neposrednih proizvajalcev upravlajo proizvodnjo dobrin, sami uravnavajo razvoj na vseh popriščih družbenega življenja, od oblasti, preko svetov državljanov, vse tja do osnovnih enot — stanovanjskih skupnosti in sosesk.

Letos slavimo 10-letnico delavskih svetov in ob njej ugotavljamo, da pri nas ni domala ničesar družbeno pomembnega več, pri čemer bi široke ljudske množice ne imele svojega odločilnega in širokega vpliva.

Ko praznujemo 17. obletnico ustanovitve naše socialistične Jugoslavije, nimamo pred očmi njene državne tvorbe, ki pri nas kot dediščina razredne družbe vsak dan bolj in bolj odmiri, s tem ko se vedno bolj krepijo na široko razporejeni organi družbenega upravljanja. To dejstvo pa ni neka nova jugoslovanska ideja, temveč je dosledno izvajanje nauka Marxa in Engelsa.

Socialistična Jugoslavija je danes država, ki je med vsemi na svetu zgubila največ značilnosti države v klasičnem smislu. To pa ne pomeni, da se je njen pomen omajal. Nasprotno, ravno ti pogoji so ustvarili o Jugoslaviji pojem čvrste narodne skupnosti, pojem silovitega notranjega družbenega razvoja in pojem ene od vodilnih moralnih sil v mednarodnem političnem življenju.

Sedanje revolucionarno obdobje v socialistični Jugoslaviji se zmagovito odvija. Na gospodarskem področju vstopamo v novo obdobje načrtnega razvoja naše ekonomike, na družbenem področju pa nam dosedanj dosežki kažejo vztrajno pot v poglobljanje in širjenje našega sistema socialistične demokracije, h krepitvi organov delavskega in družbenega upravljanja.

I. Krašovec

Poslanci iz Kosova in Metohije v celjskem okraju

Med sedemdesetimi obiskom v Sloveniji je skupina tridesetih poslancev avtonomne oblasti Kosova-Metohije prispela v petek v celjski okraj. Dopoldne so gostje obiskali Velenje, kjer so si ogledali rudniške naprave, nadalje tovarno Gorenje ter novo naselje. Mimo tega so imeli v delavskem klubu razgovore s predstavniki občine in rudnika. Med obiskom v Saleški dolini so si ogledali tudi šostanjsko termoelektrarno.

V petek popoldne so prispeli v Celje, kjer jih je sprejel predsednik Okrajnega ljudskega odbora Riko Jerman. V razgovoru, ki so se ga udeležili tudi Franc Simonič, Ivan Kovačič-Efenka, Stane Sotlar, Vinka Simonič, dr. Ivan Kopač in Franc Rupret so se v prvi vrsti zanimali za komunalne probleme in načine njihovega reševanja. Pred odhodom iz Celja so obiskali še Tovarno emažirane posode, Cinkarno in mehanično tkalnico »Metko«.

SPOROČILO

NAROČNIKOM IN BRALCEM

Našim naročnikom in bralcem sporočamo, da smo tej številki lista dodali posebno prilogo, v kateri objavljamo glavne govore na Okrajni konferenci ZKS, ki je bila 18. in 19. novembra v Celju. Vsled tega bo cena lista v kolportaži 20 dinarjev.

Obenem sporočamo, da zaradi praznovanja Dneva republike tiskarna več dni ne bo obratovala in zato prihodnji teden naš list ne bo izšel. Prihodnja številka lista bo izšla šele 9. decembra.

Uredništvo

Franc Simonič:

ZAKLJUČNA BESEDA

V navadi je, da ima nekdo od komunistov na naših partijskih konferencah zaključno besedo, oziroma da se zahvali za izvolitev. Moja dolžnost je, da se s tega mesta zahvalim vsem tistim najpoštenejšim komunistom, ki so s svojim vsakdanjim delom omogočili velike uspehe, ki smo jih dosegli tudi na območju celjskega okraja. Zlasti pa še, da se zahvalim vsem odgovornim ljudem na njihovih delovnih mestih, pa našim občinskim komitejem, občinskim ljudskim odborom, občinskim odborom Socialistične zveze in seveda vsem tistim članom okrajnega komiteja, ki so doslej delali v tem forumu.

Ko pa je v nadaljevanju govoril o bodočem delu novoizvoljenega okrajnega komiteja in mu zavezovalim več uspehov, je še dejal:

V prihodnje bi morali hitreje reagirati in hitreje reševati dočene naloge. Če bomo tako delali, bodo odpadla prenekatere jalove razprave, pa tudi uspehi bodo dosti večji.

VREME V NASLEDNJIH DNEH

Se nadalje nestalno vreme s pogostimi padavinami. V času med 29. novembrom in 6. decembrom bo nastopil mraz in bo snežilo.

Okoli 350 delegatov in gostov pozorno poslušajo poročilo sekretarja Franca Simoniča

ENA ALI ŠEST?

V torek je bilo v Celju posvetovanje o nekaterih problemih v zvezi s pospešno akcijo za združevanje kmetijskih zadrug v celjskem okraju. Posvetovanje so se udeležili vsi upravni kmetijski zadrugi iz celjskega okraja in nekateri predsedniki zadrugnih svetov kmetijskih zadrug.

Ze na začetku se je razvila živahna razprava, v kateri so sodelovali domači vsi udeleženci posvetovanja. Iz besed razpravljalcev smo lahko tudi sklepali, da zadrugi niso o tej vprašanju zelo živo razpravljale in da so tokrat pokazali, da se njihovi interesi v celoti skladajo z interesi komun.

Tako so na primer v laški občini sprejeli pobudo od zgoraj in menijo, da je v tej občini potrebna le ena močna zadruga. Na podoben način se je razprava o reorganizaciji in združevanju zadrug razjasnila tudi v konjski in šostanski občini.

V celjski občini kaže, da bodo osnovali dve zadrugi, in sicer eno za območje Celja, drugo pa za severno območje s sedežem v Vojnku. V Mozirju se ogrevajo za tri zadrugi in menijo, da sprito geografskih pogojev četira ne bi imela zadostnih ekonomskih pogojev za samostojno življenje. Smarčani so za štiri zadrugi, v šentjurski občini pa naj bi bile odslej le tri zadrugi.

V SAVINJSKI DOLINI JE PREMISLEK NAJBOLJ POTREBEN

Najbolj živahna razprava pa se je razvila glede vprašanja, ali naj bo odslej v Savinjski dolini šest šibkejših zadrug ali pa samo ena izredno močna zadruga.

Treba je pripomniti, da je prva pobuda okrajnih forumov bila naklonjena šestim zadrugam, da pa se je razprava na terenu usmerila v drugo smer. Če bi upoštevali število upravnikov, ki meni, da je bolje, če imajo šest zadrug, bi ta varianta prevladala. Vendar pa razporeditev v Savinjski dolini in mnenja zadrugnikov podpirajo ustanovitve ene same zadrugi z okrepljenimi proizvodnimi okolišči, ki bi lahko imeli tudi nekoliko večje kompetence.

Zanimivo je tudi, da so pristajali ene zadrugi za vse območje tudi glede ekonomskih utemeljitev bili konkretni in bolj prepričljivi in da so končno tudi nasprotniki te zamisli morali priznati precejšnje prednosti enotne zadrugi za vso osrednjo Savinjsko dolino.

Na posvetovanju so prišli nadalje v ospredje še problemi gospodarstva z gozdom, potreba po hitri ureditvi finančnih poslov zadrug in

kot najpomembnejše, da v tem obdobju ni umesten preplah med uslužbenci v zadrugah, saj le-ta škoduje predvsem njim in seveda tudi delovanju zadrugi. Zato bodo kmetijske zadrugi, ki se bodo združile že do konca leta izdelale podrobne sheme delovanja nove zadrugi in tudi izvedle razporeditev kadrov na posamezna področja dela.

—ma

Izreden uspeh Komornega zbora na Tržaškem

(Posebno pismo iz Trsta)

Kakor smo zapisali tudi v našem listu je preteklo soboto odpoval iz Celja komorni zbor, ki je še isti večer nastopil v tržaškem Avditoriju. O tem, pa tudi o ostalih nastopih, nas je na kratko obvestil naš sodelavec prof. Gustav Grobelnik, ki nam je iz Trsta poslal ekspresno pismo naslednje vsebine:

V soboto zvečer smo nastopili v tržaškem Avditoriju. Koncert je dosegel izreden uspeh. Med številnimi kulturnimi in prosvetnimi delavci je koncertu prisostvoval tudi jugoslovanski konzul v Trstu dr. Jože Vodušek. V nedeljo smo gostovali v prosvetnem domu v Gorici. Tu so ljudje kar iz dvorane zahtevali še to in ono pesem. V Gorici se moramo oglasiti tudi prihodnje leto. V ponedeljek smo

snemali za tržaški Radio, v torek pa smo peli v Proseku. Povsod so nas sprejeli lepo, pristrčno in bratovsko.

Ko se vrnem, bom o tem gostovanju napisal kaj več. Do takrat pa v imenu Komornega zbora vsem skupaj, zlasti pa bralcem Celjskega tednika — lep pozdrav.

REKONSTRUKCIJA VODOVODA V KONJICAH

Vodovodno podjetje iz Zalca je pred kratkim začelo z rekonstrukcijo vodovoda v Slov. Konjicah. Razen povečanja izvirka na Konjski gori, bodo na pobočju Skale zgradili večji rezervoar, kamor se bo dotekala voda v času manjše potrošnje in bo tako rezerva za večjo porabo.

V. L.

ZBOROVANJE ČLANOV SOCIALISTIČNE ZVEZE V STRANICAH

Vrsta problemov, KI TERJAJO HITREJŠO REŠITEV

ZDRAVA POBUDA: GRADNJA NOVE DVORANE

V nedeljo zjutraj so se v stranski šoli zbrali domačini in gostje — med njimi sekretar okrajnega odbora Socialistične zveze Stane Sotlar, sekretar občinskega ljudskega odbora Slovenske Konjice Jurij Pirnovar, predstavnik zreškega odbora SZDL itd. — k letnemu zborovanju članov Socialistične zveze krajevnega odbora Stranice.

Sekretar krajevnega odbora Socialistične zveze Ivan Fijavž je v poročilu orisal plodno pot organizacije v preteklem letu. Pred leti v Stranicah ni bilo krajevnega odbora Socialistične zveze; njihov sedež je bil v Zrečah. Toda kaj kmalu se je po-

kazalo, da sta oba kraja predaleč narazen, da bi lahko uspešno delali in v Stranicah so ustanovili krajevní odbor Socialistične zveze. Njihovo delo je rodilo uspehe. Od 588 volilnih upravičencev je vključenih v organizacijo Socialistične zveze 400 ljudi. Krajevni odbor je skušal reševati vse probleme, ki so jih imeli prebivalci Stranic; poleg tega pa je organiziral predavanja o perspektivnem kmetijstvu, sadjarstvu ter živinoreji in z zadovoljstvom ugotavljal, da so se letos stranski hlevi spet napolnili z živino.

Člani Socialistične zveze so se vključili še v prosvetno društvo, ki nadvse uspešno dela. Prizadevajo si razviti tudi kooperacijo, nedvomno pa je njihov največji uspeh, da so dali pobudo za gradnjo nove dvorane s knjižnico, šolskimi delavnimi itd. Nekaj sredstev jim je zagotovil občinski ljudski odbor, les za gradnjo pa so pripravili pripevati sami. Želijo tudi, da bi vsa naselja dobila vodovod, ki jim je tako nujen potreben, v prihodnje bodo morali popraviti tudi ceste.

Največji problem vseh prebivalcev Stranic pa je — izsuševanje zemlje. Zadruga se je pred leti obvezala, da bo izsušila okrog 38 hektarov površin, kmetje pa, da bodo na hektar izsušene površine prispevali po 200

tisoč dinarjev. Zdaj pa so od začetka izsuševanja pretekla že tri leta, izsušenih ni niti polovico površin, kmetje pa so pred dnevi dobili opomine, v katerih jih zadruga terja za 400 tisoč dinarjev na hektar izsušene površine. Dela so opravljena nesolidno, znesek pa je še zdaleč previsok, da bi ga kmetje lahko poravnali. V zadrugi so se medtem menjali že trije upravniki in s kmeti ni o dvakratnem povišanju stroškov nihče govoril. Izjav kmetov bi se dalo sklepati, da je krivda izključno na strani zadrugi. Da pa bi zadevo ocenili objektivno, so se na konferenci dogovorili za skupen sestanek s predstavniki občine, zadrugi in s prizadejanimi kmeti.

Novi odbor bo rešil tudi problem umetnega osemenjevanja. Kmetje so bili namreč mnenja, da bi mnogo lažje prišel veterinar v Stranice kot pa da morajo telčice voditi po zelo prometni cesti v Slovenske Konjice.

V Stranicah se trudijo, da bi se še tesneje povezali z nekaterimi delovnimi kolektivi iz Zreč in Slovenskih Konjic. Člani Socialistične zveze sodeleujejo v organizaciji Zveze borcev v prihodnjem razdobju pa bodo še več pozornosti kot doslej posvetili obveščanju članstva.

Iz konference se je čutilo, da se je krajevni odbor res zanimal za drobne probleme članstva.

be v zadrugištvu pa kmetovalce najbolj zanimajo. Ko so na Polzeli razpravljali o predstojajočih reorganizacijah v kmetijstvu, o združevanju zadrug v močne gospodarske enote, so bili mnenja, da bi kazalo v Savinjski dolini, ki je kmetijsko-zakroženo območje, ustanoviti eno močno zadrugo z ustreznimi samostojnimi poslovnimi okolišči in kmetijskimi obrati. Ta pobuda je toliko zanimivejša, ker je na Polzeli prišla od kmetovalcev in ne kot sugestija od zgoraj.

Polzela je dokaj raztresen kraj z različno strukturo prebivalcev. Zato je razumljivo, da pri njih v posameznih krogih prevladujejo posamezne potrebe kot najnujnejše. Spodbudna pa je enotna in edina pravilna koncepcija Polzelanov, da se bodo pri reševanju posameznih problemov držali predvsem temeljitega preudarka — narediti namreč hočejo najprej eno stvar, ki bodo koristile pretežni večini prebivalcev.

Ljudje so na občnem zboru veliko razpravljali tudi o kulturno prosvetnem delu na Polzeli. V zadnjem času si zlasti prizadevajo, da bi uredili kubske prostore in počivališča klubsko življenje. Zato jih je še bolj prizadela vest, da jim bodo iz občinskega središča vzeli televizor, ki je sedaj nameščen v čitalnici. Vendar bi Polzelani ne bili to kar so, če bi tudi tega ne rešili. Se predno je občinski svet Svobode uresničil svoj sklep, so se v Polzeli domenili, da bodo v čitalnici, ki se bo razvila v klub, namestili televizor kmetijske zadrugi. Le-ta namreč nima primerne prostorov in bo v klubu lahko bolj izkoriščen.

Udeleženci so na občnem zboru tudi sprožili problem prometnih zvez Polze in Celja. Menijo, da bi bilo prav, če bi lokalni avtobus enako kot v Prebold v intervalih zavil tudi na Polze in se potem preko Zovneke vrnil nazaj na glavno cesto. S tem bi v mnogem pomagali prebivalcem teh krajev.

V razpravi pa so prebivalci še podrobno govorili o potrebi gradnje nove trgovine, ki bi poslovala po sistemu samopostrežbe, o potrebi gradnje novih stanovanj, o delu zdravstvene postaje in še o mnogih drugih problemih, ki zanimajo ali težijo večino prebivalcev.

Ob koncu je govoril tudi sekretar Okrajnega komiteja ZKS tov. Simončič, ki je podrobno analiziral kmetijske probleme v celjskem okraju in še posebej v Savinjski dolini. Dejal pa je, da je enotnost Polzelanov največja vršina tega kraja. Mnogokrat namreč dobra volja in sodelovanje pri reševanju problemov pomeni več kot velika materialna sredstva. Dobra volja in enotnost pa so tudi porok, da bodo razpoložljiva sredstva kar najbolj koristno uporabljena. Tov. Simončič je povedal, da bi se v mnogih krajih lahko glede tega od Polzelanov mnogo naučili. Zlasti pa to: kako je možno do kraja podreti plotove med tovarnami, ustanovami in krajem in kako so prišli Polzelani do spoznanja, da so skupne potrebe enako važne za delavca v tovarni, kmetovalca, učitelja itd. Na primer — cesto, trgovino in podobno rabi — vsi enako — pomanjkanje učilnic in učnega kadra pa prizadene otroke vseh, je končal tov. Simončič.

Občni zbori SZDL v laški občini

Pred dnevi so bile na področju laške občine pri vseh krajevnih organizacijah SZDL konference, na katerih se je zbralo precejšnje število ljudi. Konference so bile v Laškem, Rečici, Sedražu, Rimskih Toplicah, Jurkloštru, Vrhu, Brezi, Marjagradcu in Strmci.

Na konferencah so temeljito obdelali vprašanje članstva. Zaenkrat je v laški občini 62 % volivcev vključenih v SZDL. Zraven tega so veliko govorili tudi o organizacijskih spremembah, ki jih je nakazal pokongres SZDL Jugoslavije.

Razen že navedenih problemov, pa so obravnavali še vprašanje pravic za gradnjo nove pekarnice. Prav tako so menili, da bi morali za prodajo mesa in mesnih izdelkov urediti še en lokal, ker dosedanja dva ne zadovoljujeta potrebam. Predlagali so zamenjavo vodovodne opreme po mestu, zaradi česar bodo lahko pozneje takoj prešli k popravilu in asfaltiranju cestišč.

Zelo velik problem se odpira z zahtevo po ureditvi doma Partizan. Udeleženci konference so tudi predlagali, da bi morali zagotoviti več sredstev za vzdrževanje cest, ki so v zelo slabem stanju. Veliko so še govorili o problemih kmetijstva, o asanaciji in škropljenju sadovnjakov, o razvijanju kooperacijskih odnosov itd.

Spročilo tega, da nekatere krajevne organizacije nimajo lastnih prostorov, so na konferencah razpravljali tudi o tej potrebi. Lep primer je lahko sklep članov SZDL v Marjagradcu, ki so sklenili, da bodo drugo leto zgradili primerne prostore za organizacijo SZDL.

USPEŠNO DELO RDEČEGA KRIŽA

Pred dnevi je bil redni občni zbor Okrajnega odbora Rdečega križa v Celju, ki so se ga razen 90 delegatov udeležili še predsednica in tajnik Glavnega odbora RK Slovenije Mira Svetlina in Jože Kopitar, nadlajce Stane Sotlar, Ivan Cokan in drugi.

Poročilo o uspešnem delu tako okrajnega odbora kot ostalih organizacij RK v celjskem okraju je podal predsednik Martin Godler. Mislil o organizacijskih problemih pa je nakazala tajnica tovarišica Podgornikova.

V vodstvu novega okrajnega odbora RK so nastale precejšnje spremembe. Tako so v ožji odbor izvolili tudi vse predsednike in tajnike občinskih odborov RK. Namesto dosedanjega predsednika Martina Godlerja, ki se namerava izseliti iz Celja, so za novega predsednika Okrajnega odbora RK izvolili tovariša Franca Strehovca.

POZDRAV GARDISTOV

Fantje iz celjskega okraja, ki služijo vojaški rok v gardni enoti so nam poslali pristrčno pismo:

»Ceprav se nahajamo daleč od domačega kraja, se ga v prazničnih dneh spominjamo. Spominjamo se staršev, prijateljev in znancev in vsem ob prazniku republiko iskreno čestitamo. Hkrati pa želimo vsem čim več uspehov pri nadaljnji gradnji naše socialistične domovine

Uprava za ceste in kanalizacije Celje, Ulica 29. novembra št. 2 bo v petek, 2. 12. 1960 ob 8 zjutraj prodajala na javni licitaciji naslednja osnovna sredstva:

- 1 tovorni avtomobil Chevrolet 3 t
- 1 poltovorni avto Hanza Loyd 0,5 t
- 1 prikolica 5 t — raztegljiva z dvojnimi kolesi in prednjim ter zadnjim krmilom
- 1 prikolica 5 t — z enojnimi kolesi
- 1 kompresor FMA

V kolikor ne bo interesentov iz državnega sektorja, bodo eno uro po napovedani licitaciji ta osnovna sredstva lahko kupili privatniki.

Dramlje, v nedeljo dopoldne.

Dvorana krajevnega urada je bila že pred napovedanim začetkom občnega zbora krajevnega organizacije SZDL zasedena do zadnjega kotička. Tako so morali redki zamudniki stati v kotih, pa tudi pri vratih in na hodniku. Lep obisk.

Ni slučaj, da so občni zbor krajevnega organizacije SZDL združili še z eno slovesnostjo — z otvoritvijo pomožne zdravstvene postaje. Pa to ne zaradi tega, da bi ljudem prikrajšali eno pot, temveč edinole zato, ker so s tem hoteli tudi na zunanji pokazati, kaj se da napraviti

v vasi, če je organizacija SZDL delovna in če je pobudnik vseh večjih akcij, skratka gibalno življenje. Dramelčani pa so na svojo prvo in novo zdravstveno postajo zelo ponosni. Kako tudi ne, saj so žrtvovali marsikatero uro prostega časa pa tudi drugih prispevkov, da ne omenjamo celo denarnih, da so jo uredili in odprli.

Občni zbor je začel in vodil predsednik krajevnega odbora tov. Anton Vengušt. Poročila so bila kratka in jedrnat. Tako je predsednik organizacije SZDL Franc Slejko med drugim dejal:

Čisto po domače...

Naša organizacija je budno spremljala in usmerjala ves gospodarski in politični razvoj v kraju. Prav lep uspeh smo dosegli z otvoritvijo zdravstvene postaje, saj je ta ambulanta med drugim zrcalo naše prizadevnosti in aktivnosti.

Ljudje so pozorno sledili njegovim besedam. Spremljali so jih z resnim obrazom ter prikimali takrat, ko je dejal, da bi lahko bili uspehi še večji, če bi imel krajevni odbor na razpolago več sredstev. To ugotovitev sta pozneje podprla tudi tajnica in blagajnik krajevnega organizacije SZDL in nazadnje še predsednik nadzornega odbora.

Razprava se je razvijala čisto po domače, tako kot je nekdo dejal na začetku. Navzlic temu ni bilo nič manj zanimivo, nič manj aktualno in življenjsko. Nasprotno, odkrito in odločno so govorili o problemih, ki jih tarejo.

Če sodimo po tem, da se je na občinskem ljudskem odboru v Sentjurju zbralo več sto pritožb (baje okoli sedem sto) zaradi nepravilnega ali boljše rečeno neživiljskega popisa stanovanjskih pogojev in zaradi pomanjkljive odmere hišnine, potem lahko razumemo, zakaj so udeleženci uspelega zbora upravičeno grajali tak odnos.

Pravilno je ugotovil starejši možak, ko je dejal:

— Če smo lahko tak odlok sprejeli, potem je razumljivo, da ga bomo lahko tudi popravili, zlasti še, ker vidimo, da je pomanjkljivo.

Nekaj krepkih je bilo izrečenih tudi na račun gozdarjev in sredstev, ki so propadla, namesto, da bi z njimi uredili in popravili ceste.

Ko so govorili še o delu Socialistične zveze in nalogah, ki jih čakajo, so čisto na koncu izvolili nov odbor krajevnega organizacije SZDL. Ko so utemeljevali predlog, zakaj so v novi odbor kandidirali več kot petdeset odstotkov mladih ljudi, je nekdo ugotovil:

— V redu ste napravili, lepše res niste mogli narediti. Prav je, da damo mladini možnost, da se uveljavi, prav pa je tudi to, da je v odboru še nekaj starejših članov, ki bodo mladim ljudem pomagali in jih učili pri delu.

Ko so končali z občnim zborom krajevnega organizacije SZDL so prisostvovali slovesnosti pri otvoritvi pomožne zdravstvene postaje. Spet je spregovoril tov. Vengušt in se zahvalil vsem, ki so pripomogli k ustanovitvi te tako važne ustanove za Dramlje. Ta zahvala je bila na-

menjena tako članom SZDL kot uslužbenkam krajevnega urada, ki so prav tako žrtvovali veliko časa za njeno ureditev. Zahvalili pa so se tudi občini, Zdravstvenemu domu v Sentjurju in Okrajnemu zavodu za socialno zavarovanje, ki so prispevali materialna in denarna sredstva.

Zdravstvena postaja je za Dramlje velika in dragocena pridobitev. Na to jih je v pozdravnem govoru spomnil tudi šef Zdravstvenega doma dr. Ivan Mozer, ko je dejal:

— Vem, da se zavedate, kaj vam pomeni ta postaja. Zlasti pa se tega zavedajo starejši ljudje, ki so imeli prej le enkrat na mesec priložnost priti do zdravnika in še to v sklopu otroške ambulante. Pot do Sentjurja je bila zanje prenaporna. Zdaj bodo vse te neučelnosti odpadle. Zdravstvena postaja v Dramljah bo odprta odslej vsako sredo od druge ure popoldne naprej. Pozneje morda tudi večkrat na teden. O tem se bomo še pogovorili.

Ljudje so sprejeli te besede kot svoje. Zdelo se je, kakor da so sami obudili spomine na tiste težke čase in zato s toliko večjim veseljem sprejeli novo ustanovo.

Z veseljem pa so sprejeli tudi vest, da bo v to postajo zahajal dr. Svetina mlajši.

— Kot smo z zaupanjem sprejemali njegovega očeta, tako bomo tudi sina...

Pogled v dvorano med konferenco Socialistične zveze

Prebivalci Dramelj so si z velikim zanimanjem ogledali novo pomožno zdravstveno postajo

Minula nedelja je bila za Dramlje

ZA MALE BRALCE

Mladi prirodnoslovci

na II. osnovni šoli v Celju

Na naši šoli deluje prirodnoslovni krožek, v katerega so vključeni prvivsem učenci šestega in sedmega razreda. Lani je bilo v krožku vključili v to tekmovanje.

samo 26 pionirjev in pionirk, letos pa nas je že 45. Ko smo zvedeli, da je razpisano tekmovanje mladih združnikov, pionirjev prirodnoslovcev in mladine, smo se mi in ves odred

bili v stalnih stikih s semenarjem. Po predavanju »o travah« smo uredili poskusno gredico in na njej zasejali po'eg trav in detelj tudi nekaj vrst cvetlic. Cudovit je naš akvarij, ki

smo ga uredili na pobudo tovarišice Strehovčeve.

Spomnili smo prelopatili tri sto kvadratnih metrov zemlje in vanjo posejali angleško travo. Uredili smo tudi lepo cvetlično gredico. No, s tem pa naše delo še ni bilo končano. Pred Ključavničarskim blokom smo nasadili več brez in lepotečnega grmičevja. Največje veselje pa smo doživeli ob obisku republiške tekmovalne komisije, ko je tovariš Dermol dejal, da naši nasadi niso nič slabši od tistih, ki so jih urejali gojenci vrtnarske šole.

Imeli smo še več ekskurzij. Ogleдали smo si zadrugo v Ločah, ribogojnico, imeli pa smo tudi občni zbor, na katerem smo se pogovorili o delu v šolskem letu 1960/61.

Biščanič Darinka. Takole je napisala Darinka o delu prirodnoslovnega krožka, na koncu pa je še dodala: »Ne bom več pisala, veselilo bi me, pa tudi vse prirodnoslovce na naši šoli, da nas obiščete.« Hvala za povabilo, Darinka! Radi se mu bomo odzvali.

Dan republike

Bliža se praznik, praznik prelep, ki razveseli mladi bo svet.

Republika naša svoj dan zdaj slavi, srca junška ob dnevu časti.

Anica Jeršič, Teharje pri Celju

Lahka hrana

Zena možu: »Kaj misliš, kakšno gosko naj kupim? Tako, ki je težka tri ali takšno, ki je težka pet kilogramov?«

Mož: »Kupi tisto, ki tehtja tri kilograma. Zdravnik mi je predpisal namreč lahko hrano.«

Jožica Kostanjšek, Podšreda 84.

Salomonska rešitev

Pismonoša je prinesel pismo. Pred hišo je uprašal dečka: »Ali stanuje tukaj družina Begstraj?«

Deček: »Ne, toda spodaj stanuje tovariš Beg, zgoraj pa tovarišica Straj.«

Pismonoša: »Oh, te večne ločitve zakon! Toda pismo jima moram vseeno izročiti.« Vzel je pismo, ga točno med obema imenoma pretrgal in izročil eno polovico tovarišu Begu, drugo pa tovarišici Strajovi.

Irena Sumec, Bukovčak — Teharje

Naša zadruga

V šoli Franja Vrnčiča na Hudinji imamo mnogo krožkov. Med njimi je tudi krožek šolske zadruge in na občnem zboru so me izvolili za predsednika. Ves čas je naša zadruga pridno delala. Sadili smo potokanje, ki smo jih kasneje prodali naši šoli za deset tisoč dinarjev, ter gojili solato in zelje, kar smo dobro prodali domu Tončke Čečve in II. osnovni šoli v Celju. Nekaj teh priredkov bomo prodali gostilni Bradnabor, nekaj pa gostilni Vovk. Toda nikar ne mislite, da so to edini naši uspehi! Ob priliki bom o njih še kaj napisal.

Silvo Sočar, Trnovlje 223, Celje

Še veliko uspehov

Praznična večerja tudi za gospodinjo

Gospodinje le redko občutijo praznike tako, da se spočijejo in si privoščijo vsaj popoldneve za razvedrilo in sprehod. Nasprotno, ob teh dneh hoče žena izrabiti nekaj prostih dni in nadoknaditi zamujeno, zato vse le dneve sprinske noči. Poleg tega pa ima ob praznikih več dela s kuhanjem in je torej še bolj vprežena. Za praznične večerje prinašamo nekaj namazov za obložene kruške. Takšna večerja bo prijetna sprememba, dela pa bo z njo le malo. Li kruha serviramo ruski čaj ali vino, pozneje kakšne polastice.

Ostanke kuhanega ali pečenega mesa ali jeter zmešamo, dodamo dobro umeseno maslo, 2 ali 3 pretlačene sardule, po okusu sol in poper. Dobro zmešamo in namažemo na kruške.

1/2 kg masla umesamo, dodamo trdo kuhano sesekljano jajce, sesekljano kumarico, zmele ostanke mesa, po okusu soli in popra.

Umešamo maslo, dodamo pretlačene sardule, olje od sardin ter nekaj limonovega soka.

Skozi sito pretlačimo 2 trdo kuhani jajčki, dodamo 8 dkg dobro umesane masla, 2 sesekljani kumarici in 10 dkg dobro sesekljane šunkice.

K 1/4 kg dobro umesane masla iztisnemo 1 malo tubo sardelne paste, 1 žličko gorčice, 1 surov zmeškan, nekaj sesekljane prekajenega mesa in sesekljane kisle kumarice.

3 salade ali 25 dkg posebne salame, 5-10 dkg masla, po okusu soli, popra in gorčice dobro umesamo in namažemo na kruh.

Vse namaze pripravimo zelo preprosto, pa tudi poceni so še kar. Kruške lahko garniramo s kaprami, olivami, peteršiljem, morda z majonezo (takšno je kupiti v tubah), rezino vložene paprike ali paradiznika ali z rezino kuhane rdeče pese.

Volneni tropikal in nekatera druga blaga najbolje zlikamo skozi česopis. Likanje skozi krpo se pri tem materialu ne obnese, ker se blago guba. Paziti je pri likanju svetlejšega tropikala, da ne bo odisa od česopisa.

Kronika nesreč

NESRECA PRI DELU

Olgi Novak iz Sibenika pri Sentjurju je padla na glavo opeka in jo poškodovala. — Stefana Splajt iz Sempetra v Savinjski dolini je prikolica avtomobila stila ob zid in mu poškodovala boka.

V PRETEPU

so poškodovali Ivana Grobelnika iz Lemberga pri Strmcu. Po rokah in nogah je bil prav tako v pretepu poškodovan Martin Humski iz Podčetrka.

PAZITE NA OTROKE

Enoletna Marija Hohnjec iz Ratenske vasi se je z vročo tekočino opekla po telesu. — V Braslovcah so se igrali otroci. Med igro je neki otrok svojemu petletnemu tovarišu Srečku Praprotniku s sekirjo odsekal prste na roki.

NOGO SI JE POSKODOVAL

Zvonko Korent iz Griž, ko je nakladal hlode.

NESREČNI PADCI

Pri padcu se je ranil Viljem Ceraj iz Medloga. — Jože Poklin iz Dravinjevalca je padel in si poškodoval glavo. — Františka Dušak iz Rifengozda pri Laškem je padla z zidarskega odrca. — Pod vzprezni voz je padla Pavla Kovčič iz Doboveca pri Ponikvi. Poškodovala si je glavo in roke. — Ludvik Jager iz Vojnika je padel z mopedom. Poškodoval si je nogo. — Rudi Rajh iz Spodnje Ludijske je pri delu padel s strehe. Poškodoval si je roke in nogo. — Viktor Valand iz Podčetrka je padel z motorjem. Zlomil si je ključnico.

Gibanje prebivalstva

V času od 12. do 19. novembra 1960 je bilo rojenih 23 dečkov in 25 deklic.

Poročili so se:

Aleksander Malgaj, delavec iz Lokrova in Marija Marovsek, delavka iz Celja. Viljem Pirnat, avtomobilist iz Celja in Jelka Bočica, Turisan, frizerka iz Laškega. Stanislav Rismen, delavec iz Stor in Terezija Pintar, prodajalka iz Celja. Milan Kavčič, uslužbenec in Helena Ambrož, otroška negovalka, oba iz Celja. Cvetana Kovič, mizarjski pomočnik in Martina Fijavž, tapetniska delavka, oba iz Skofje vasi.

Umrli so:

Anton Bukovič, upokojenec iz Celja, star 69 let. Andrej Arzenšek, upokojenec iz Rakovlj, star 66 let. Rozalija Dečman, gospodinja iz Celja, stara 75 let. Stefan Kečevar, traktorist iz Rečice, star 51 let. Jožeta Jesenik, gospodinja iz Irja, stara 77 let. Rudolf Reš, upokojenec iz Draže vasi, star 77 let. Neža Jazbec, gospodinja iz Kompol, stara 72 let. Boris Skočaj, otrok iz Preboda, star 1 dan. Jernej Barič, vzdrževana oseba iz Narpinja, star 78 let.

Celjski trg

V zadnjem tednu, predvsem pa v soboto je bil trg zadovoljivo prebrbljen s povrjinami. Bilo je dovolj lepe solate (endivije in motovica) cvetice, ohrovt in zelja ter južnih zelenjav. Cene so ostale v glavnem nespremenjene.

V soboto smo spet lahko kupili divje zajce, tokrat po 250 dinarjev kilogram. Se slabša kakor sicer pa je bila ponudba mleka in mlečnih izdelkov, malone vse dni v tednu.

V pokritih stojnicah na trgu je bilo nekaj dni tudi precej lepega mesa, vendar tudi tu ponudba ni zadovoljila številnih gospodinj in je marsikatera odšla s trga še po mesnicah v mesto.

Gospodinje se pritožujejo, da je premajhna izbira jabolk, saj je to ob tem času skoraj edino sadje, ki ga lahko nudi otrokom, jabolka pa so draga (tudi 70 dinarjev za kilogram) in mnogokrat celo neuporabna.

RAZPIS

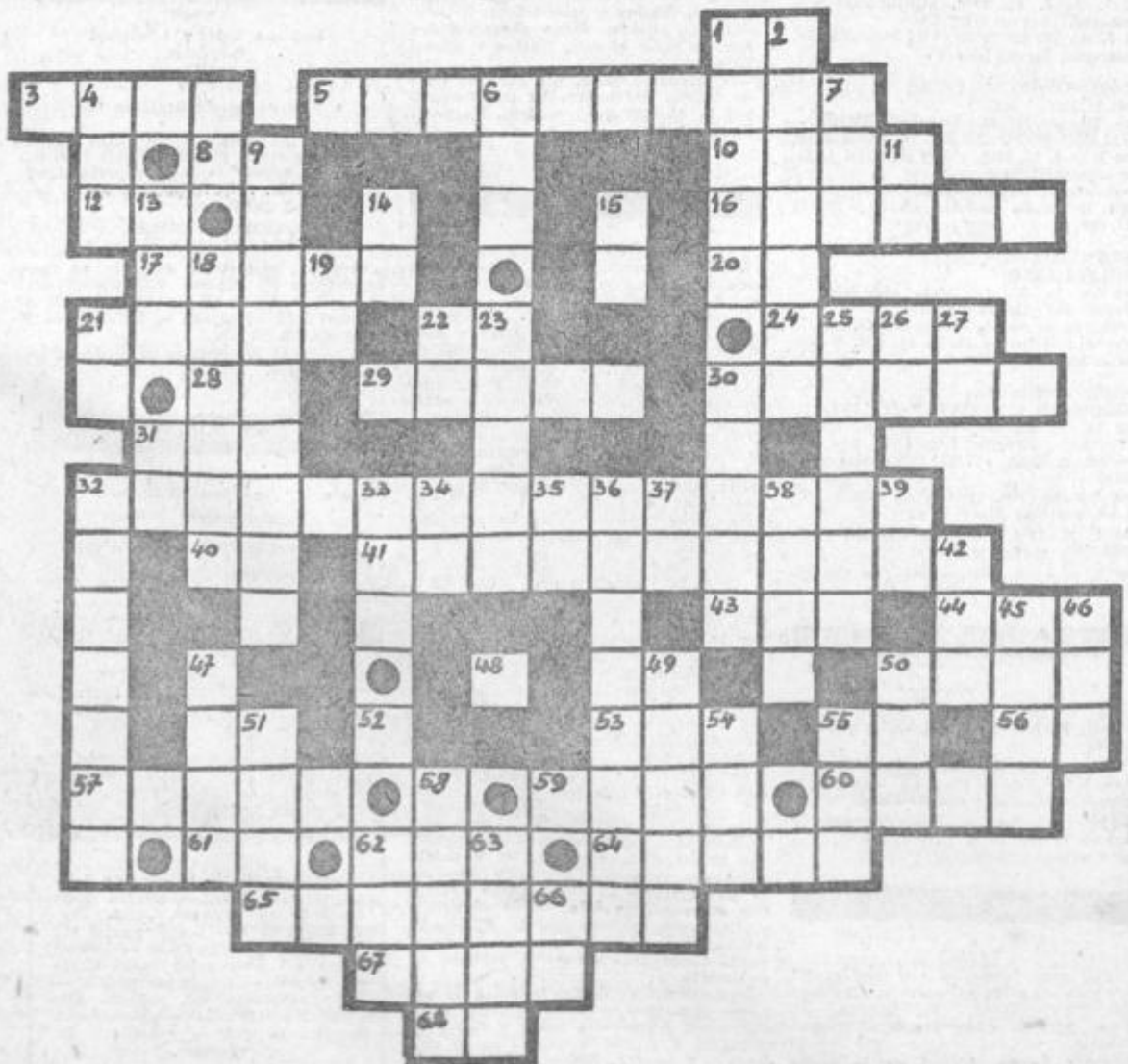
Komisija za razpis mest direktorjev podjetij in predstojnikov samostojnih zavodov razpisuje na podlagi 21. člena zakona o pristojnosti občinskih ljudskih odborov in okrajnih ljudskih odborov in njihovih organov (Uradni list FLRJ, št. 52/57) v zvezi z 19. točko temeljne uredbe o finančno samostojnih zavodih in 2. točko pravil zavoda za zaposlovanje invalidov na Vranskem mestu

UPRAVNIKA

»ZAVODA ZA ZAPOŠLOVANJE INVALIDOV« VRANSKO Pogoj: srednja-strokovna izobrazba z najmanj 5 let prakse v vodenju podjetja.

Kolkovane prošnje z dokazili strokovne izobrazbe in prakse je treba poslati ObLoZa.ec najkasneje do 30. 11. 1960.

Križanka 29. november

Dragi mladi prijatelji!

Pred dnevi smo bili prijetno presenečeni, ko smo dobili pismoce Milana Jeršiča iz Teharj in v njem našli to-le križanko. Milan je torej prinesel na vas in vam čez praznike priskrbel prijetno razvedrilo. Križanka pa je seveda tudi nagrada. Prva nagrada je 2.000 dinarjev, druga tisoč in dve po petsto dinarjev. Rešitve nam pošljite na naslov »Uredništvo Celjskega tednika Celje, do ponedeljka 5. decembra. Veliko uspehov.

VODORAVNO: 1. kratka za spomobe; 3. alkoholna pijača (surovine in lovarno imamo v celjskem okraju); 5. prebivalce našega največjega mesta; 8. znak za aluminij; 10. ravno tak; 12. reka v Rusiji; 16. žival, ki živi v zamrznjenih prostorih (prva črka je brez strešice); 17. popravi pojem »obličje čevlje; 20. oblika pomožnega glagola; 21. potrebno; 22. del kolesa; 24. napad; 28. začetek besede »lebe; 29. kovina, ki jo označujemo s »lic; 30. litarski; 31. velečnik glagola dati; 32. in 41. praznik, ki ga slavimo 29. novembra; 40. veznik; 43. zamrznjena voda; 44. žival; 48. znak za vodik; 50. hruba jo vulkan; 52. znak za uran; 53. kratka za tolovadno društvo »Partizani; 55. podredni veznik; 56. dve črki iz besede »topništvo; 57. pomembno mesto iz zgodovine NOB; 59. italijanska denarna enota; 60. predhodnik pluga; 61. enaka samoglasnika; 62. moško ime; 64. nekdanji prebivalci na slovenskem ozemlju; 65. glavno mesto ene izmed republik v Jugoslaviji; 67. ribja jajčeca; 68. enaka samoglasnika.

NAVPIČNO: 1. organ vida; 2. mesto blizu Beograda; 4. moško ime; 6. strupena kača; 7. kemična simbola za svinik in zlato; 9. upravno središče ljudske republike Slovenije; 11. zlahni plin — kratice; 13. iglasto drevo; 14. osobni znamenje; 15. naša najzvestejša polit. organizacija; 18. prestrašeno teči; 19. kazalni znamenje; 21. tu-le; 23. sureza s škarjami; 25. videti česar ni; 26. vzklík ob bolečini; 27. državna založba; 30. prekop; 31. delavski svet; 32. stare upravne knjige; 33. del voza; 34. prvi dve črki znane naše elektrarne; 35. dva soglasnika; 38. poglavar ovčje črede; 39. vzklík; 42. obdobje; 45. vozilo; 46. hitra smrt; 47. del drevesa (prvi sklon množine); 49. znano slovensko nogometno moštvo; 51. kis; 52. podel; 55. pretaka se v žilah; 58. kopno obdano z morjem (množina); 62. moško ime; 63. madžari; 64. božanstvo.

V skladu s predpisal zakona o financiranju gradnje stanovanj (Ur. l. FLRJ št. 47/52-59) ter 34. in 35. člena Pravil stanovanjskega sklada, razpisuje upravni odbor stanovanjskega sklada občine Celje

I. NATEČAJ

za posojila za nakup ali za blokovno gradnjo stanovanj iz sredstev sklada za stanovanjsko izgradnjo občine Celje.

- Stanovanjski sklad občine Celje bo dajal na tem natečaju iz sredstev stanovanjskega sklada posojila za nakup ali gradnjo stanovanj v blokovi gradnji, dograjene v l. 1962. Posojila se morajo uporabiti za gradnjo ali nakup stanovanja samo na področju občine Celje. Orientacijska cena, v kateri so zapodeni vsi stroški (razen komunalnega prispevka, katerega je treba posebej plačati):
 - enosobna (prehodna) stanovanja 1.600.000 din
 - enosobna stanovanja s kabineto 2.000.000 din
 - dvosobna stanovanja 2.400.000 din
 - dvosobna stanovanja s kabineto 2.700.000 din
- Na tem natečaju se lahko potegujejo za posojila družbeno pravne in fizične osebe (samo za nakup stanovanja) pod naslednjimi pogoji:
 - najmanj 50 % lastne udeležbe;
 - najnižja obrestna mera 1 %;
 - najdaljšim rokom vračanja 20 let.
- Prosilec je dolžan navesti število in vrsto stanovanjskih enot ter znesek posojila, za katerega se poteguje (v odnosu na orientacijsko vrednost stanovanjskih enot oz. na predračunsko vrednost v kolikor namerava prosilec sam graditi celoten stanovanjski blok).
- Prosilec je dolžan plačati garancijski znesek 3 promila od zneska zaprosenega posojila kot varščino, katero pa izgubi v korist sklada, če prosilec po odobrenem posojilu od ponudbe odstopi. Varščino mora položiti pri Komunalni banki v Celju ali pa če prosilec predloži potrdilo banke o blokiranju sredstev v višini varščine.
- Posojila se dajejo le za nakup novogradenj stanovanj v blokih, ki jih gradi Biro za stanovanjsko in komunalno izgradnjo Celje, ali pa za novogradnjo, vendar le za blokovne gradnje na območju občine Celje.
- Ponudbi morajo prosilci priložiti naslednjo dokumentacijo: navesti morajo skupni znesek vseh svojih dolgoročnih in poroštvenih obveznosti ter letne zneske anuitet iz teh obveznosti:
 - a) prosilec, ki prošnjo za posojilo za nakup stanovanj pa še:
 - gospodarske organizacije priložijo izpisek iz registra podjetij, sklep delavskega sveta, da odobrava zadolžitev ter odstop vsakoletnih sredstev iz sklada skupne porabe za kritje dospelih anuitet;
 - politično teritorialne enote prilože sklep najvišjega organa o najetju posojila po določilih zakona o pristojnosti ljudskih odborov, ter sklep, da bodo v vsakoletnem proračunu zagotovila ustrezna sredstva za plačilo anuitet;
 - zavodi, ki so pravne osebe, prilože izpisek iz registra zavodov, družbene organizacije prav tako izpisek iz registra, ter sklep upravnega odbora o najetju posojila in pa sklep, da bodo vsako leto v njihovem proračunu zagotovljena sredstva za vračilo anuitet in dokazila o kreditni sposobnosti;
 - osebe v delovnem razmerju le listine, ki so potrebne za zavarovanje posojila.
 - b) prosilec, ki prošnjo za gradnjo lastnih stanovanjskih blokov mora predložiti razen prej navedene dokumentacije še:
 - potrjen investicijski program z gradbeno dokumentacijo v smislu 41. člena Pravil stanovanjskega sklada;
 - potrdilo z Birom za stanovanjsko in komunalno izgradnjo o prevzemu investicijskih poslov.
- Prednost pri posojilih bodo imeli prosilci:
 - ki prispevajo večji delež lastnih sredstev;
 - ki ponudijo krajši rok za odplačilo posojila;
 - ki ponudijo večjo obrestno mero;
 - ki dokažejo, da bodo imeli nižje investicijske stroške na enoto (bolj ekonomično gradnjo) v primeru lastne gradnje.
- Prosilec, ki bodo uspeli na natečaju, morajo po sklenjeni pogodbi, vendar najkasneje do 15. 4. 1961 vplačati celotni znesek lastnih sredstev.
- Prošnjo za posojilo s potrebno dokumentacijo vložite v enem izvodu v zapečateni kuverti, opremljeni z vidno označbo »ponudba za natečaj I« pri Stanovanjskem skladu občine Celje, Gregoričeva ulica 5/I, soba št. 23.
- Prošnjo za posojilo na tem natečaju mora biti vložena najkasneje do 15. 2. 1961. O izidu natečaja bodo prosilci obveščeni po zaključku natečaja do 1. 3. 1961.
- Lokacije stanovanj in druge podatke ter informacije prejmejo zainteresirani pri Biuro za stanovanjsko in komunalno izgradnjo v Celju, Gregoričeva ul. 6/II.

Stanovanjski sklad občine Celje

V skladu s predpisal zakona o financiranju gradnje stanovanj (Ur. l. FLRJ št. 47/52-59) ter 34. in 35. člena Pravil stanovanjskega sklada, razpisuje upravni odbor stanovanjskega sklada občine Celje

II. NATEČAJ

za dodelitev posojil za dokončanje individualnih hiš iz sredstev stanovanjskega sklada.

- Stanovanjski sklad občine Celje bo dajal na tem natečaju iz sredstev stanovanjskega sklada posojila za dokončanje individualnih hiš na območju občine Celje. Tega natečaja se lahko udeležijo fizične osebe, ki so v delovnem razmerju (katere osebe se smatrajo v delovnem razmerju je določeno z zakonom o financiranju gradnje stanovanj čl. 14 — Ur. l. FLRJ št. 47/52-59).
- Na tem natečaju se dajejo posojila le za dokončanje individualnih hiš, ki so dogotovljene vsaj do zaključne III. gradbene faze (pod streho) pod naslednjimi pogoji:
 - najmanjša lastna udeležba znaša 70 % od celotnega predračuna s tem, da se iz sredstev sklada lahko odobrijo posojila največ do 1.300.000 din za vrednost stanovanja;
 - rok vrnitve posojila lahko znaša največ 25 let;
 - najnižja obrestna mera znaša 2 %.
- Zavarovanje posojila morajo nuditi prosilci z administrativno povedjo na plačo oz. na prejemke iz socialnega zavarovanja, zemljiško-knjižnim zavarovanjem, vrednostnimi papirji, obvezno vinkulacijo požarnega zavarovanja.
- Ponudbi morajo prosilci predložiti naslednjo dokumentacijo:
 - navedbo skupnega zneska vseh dolgoročnih, kratkoročnih in poroštvenih obveznosti ter znesek anuitet oz. obrokov iz teh obveznosti;
 - listine, ki so potrebne za zavarovanje posojil pod točko 3) tega razpisa;
 - vso tozadevno gradbeno dokumentacijo, in to: lokacijsko in gradbeno dovoljenje, odobreni glavni projekt;
 - potrdilo nadzornega organa do katere faze je zgrajena; zgrajena;
 - potrdilo o plačanju komunalnega prispevka;
 - zagotovilo, da bo s sredstvi posojila dovršil gradnjo za vselitev do konca leta 1961.
- Prednost pri dodelitvi posojila na tem natečaju bo imel prosilec, ki nudi:
 - večji delež lastnih sredstev;
 - krajši rok odplačila posojila;
 - višjo obrestno mero;
 - nadalje borec NOV;
 - prosilci, ki gradijo stanovanje zaradi rušenja dosedanjega stanovanjskega objekta.
- Prosilec, ki so prejeli posojila iz našega stanovanjskega sklada za gradnjo stanovanj, nimajo pravice udeležiti se tega natečaja.
- Prošnjo za posojilo s potrebno dokumentacijo vložijo prosilci v enem izvodu v zapečateni kuverti, opremljeni z vidno označbo »ponudba za natečaj II« pri Stanovanjskem skladu občine Celje, Gregoričeva ul. 5/I, soba št. 23, najkasneje do 31. 1. 1961.
- O izidu natečaja bodo prosilci obveščeni po zaključku natečaja do 15. 2. 1961.
- Informacije prejmejo zainteresirani pri Komunalni banki Celje ali pri stanovanjskem skladu občine Celje, Gregoričeva ul. 5/I, soba št. 23, vsak ponedeljek od 10. do 12. ure.

Stanovanjski sklad občine Celje

Zaslužena ZMAGA Kladivarja

Brata

Težko pričakovani celjski derby je za nami in z njim tudi deveto kolo slovenske coneske lige. Dvoboj med celjskima članoma slovenske coneske lige med Kladivarjem in Olimpom je obetel dosti več, kot pa smo dejansko videli. To so pričakovali tudi številni ljubitelji nogometa, ki so se minulo nedeljo popoldne zbrali kar v rekordnem številu okoli igrišča pod Gojovcem. Vendar, ne bomo prezahlevni, osem golov je tudi nekaj in to celo na igrišču, ki bi ga lahko prej primerjali z blatno in hudo razmočeno njivo, kot pa s športno areno. Da, osem golov v korist Kladivarja in nedotaknjena Benčikova mreža pove veliko, če že ne vse. Ze po rezultatu se da sklepati, da sta se srečala dva povsem različna nasprotnika; boljše in slabše moštvo. In tako je v resnici tudi bilo. Navzlic težkemu terenu je Kladivar zaigral tako, da bi si od te enajstotice želeli še več takih reprim. V moštvi ni bilo slabih mest. Vsi so se zavedali odgovornosti borbe. Na drugi strani pa je šlo tudi za odločitev: Kladivar ali Olimp. Če rečemo, da so se vsi igralci plavih močno trudili in ves čas delali vsi za dosego enega cilja, s tem ni rečeno, da niso imeli v svoji sredini

tudi nekaj takih članov, ki so dali od sebe več. To še posebej velja za Perca, Segó in deloma tudi za Hribnika in Marinčka. Prav tako sta krilska vrsta in obramba delovali brez napak. Mladi Skedelj je budno pazil na Florjanca. To nalogo je uspešno opravil. Zmaga Kladivarjevega moštva ni bila niti za hip ogrožena. Kladivar si je to zmago pošteno zaslužil. Nič bi ne bilo čudno, niti presenetljivo, če bi bila izražena celo z nekoliko višjim rezultatom, četudi je že ta katastrofalen za Olimpa.

In Olimp? Razočaral je. Nič borbeneja ni bilo v njem. Vse je bilo tako počasno, zaspano. Namesto, da bi pošiljali v »ogjenj« vseh pet na-

padalnih igralcev, so se pred nasprotnikova vrata zaletavali le redki posamezniki. Razumljivo je, da takšne solo akcije niso moge roditi uspehov, saj jih je lahko Kladivarjeva obramba brez težav odbijala. Težko je bilo gledati Uboviča, ki se je spuščal v večne driblinge, zadrževal žogo in jo končno izgubljal, namesto, da bi jo čim prej podal soigralcu. Četudi je vratar Olimpovega moštva zagrešil nekaj napak, je vendarle več kot zadovoljivo opravil svoje delo.

Po delevem kolu se je stanje na lestvici spet spremenilo. Kladivar se je pomaknil na sedmo, Olimp pa zadržal na osmo mesto.

ŽNK Celje - jesenski prvak

V nedeljo se je končal jesenski del tekmovanja v celjski podzemni nogometni ligi. V odločilni tekmi je moštvo celjskih železničarjev premagalo velenjskega Rudarja s 4:2 (2:2) in si tako s točko prednosti zagotovilo naslov jesenskega prvaka. V drugi tekmi, ki bi lahko prav tako vplivala na vrstitev na čelu lestvice, je štorski Kovinar premagal Smartno ob Paki s 3:1.

Po prvem delu tekmovanja je na čelu lestvice ŽNK Celje, ki je v petih dvobojih zbral devet točk ter

razmerje v golih 24:2. Celjani so v štirih srečanjih zmagali, eno pa so igrali neodločeno. Na drugo mesto z osemimi točkami se je plasiral štorski Kovinar, ki je prav tako neporaženo moštvo. Zato pa je igralo dvakrat neodločeno. Razmerje v golih pa ima 13:2. Tretje mesto si je zagotovil velenjski Rudar s sedmimi točkami ter razliko v golih 12:5. Velenjčani so izgubili eno samo tekmo in to proti Celju. Ostala tri mesta zasedajo Soštanj, Smartno in Steklar s po dvema točkama.

Igralci Kladivarja in Olimpa pred tekmo

OBVESTILA

GLEDALIŠČE

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

- Petek, 25. nov. ob 15.30 — Gray: Lepota in zver. Zaključna predstava za II. osnovno šolo.
- ob 20. uri — Mihalkov-Hieng: Robinsoni in dekleti. Gostovanje na Ponikvi.
- Sobota, 26. nov. ob 15.30 — Gray: Lepota in zver. Izven. Vstopnice so v prodaji.
- Nedelja, 27. nov. ob 15.30 — Brecht: Življenje Galilea. Gostovanje v Zrečah.
- Ponedeljek, 28. nov. ob 15.30 — ur. — Sylvanus: Korczak in otroci. Gostovanje v Brezicah.
- Torek, 29. nov. ob 15.30 — ur. — Sylvanus: Korczak in otroci. Gostovanje v Brezicah.
- ob 20. uri — Sylvanus: Korczak in otroci. Gostovanje v Mirni na Dolencem.
- Sreda, 30. nov. ob 15.30 — ur. — Sylvanus: Korczak in otroci. Gostovanje v Zajemerku.
- ob 20. uri — Sylvanus: Korczak in otroci. Gostovanje v Dolenjskih toplicah.
- Cetrtek, 1. dec. ob 16. uri — Sylvanus: Korczak in otroci. Gostovanje v Crnomlju.
- ob 20. uri — Sylvanus: Korczak in otroci. Gostovanje v Metliki.
- ob 19.30 — Lope de Vega: Vrtinarjev pes. Izven. Vstopnice so v prodaji.
- Gostovanje Zagrebškega dramskega gledališča iz Zagreba.
- Petek, 2. dec. ob 15.30 — Lope de Vega: Vrtinarjev pes. Izven za šolsko mladino.
- ob 19.30 — Lope de Vega: Vrtinarjev pes. Izven. Vstopnice so v prodaji.
- Gostovanje Zagrebškega dramskega gledališča iz Zagreba.
- ob 20. uri — Mihalkov-Hieng: Robinsoni in dekleti. Gostovanje v Slovenski Konjici.
- Sobota, 3. dec. ob 15.30 — Brecht: Življenje Galilea. Izven. Po znižanih cenah.
- Nedelja, 4. dec. ob 10. uri — Gray: Lepota in zver. I. nedeljski dondolski abonma in izven.
- ob 15.30 — Mihalkov-Hieng: Robinsoni in dekleti. Izven. Vstopnice so v prodaji.
- Ponedeljek, 5. dec. ob 20. uri — Mihalkov-Hieng: Robinsoni in dekleti. Gostovanje v Sošanju.
- Torek, 6. dec. ob 20. uri — Mihalkov-Hieng: Robinsoni in dekleti. Gostovanje v Storah.
- Sreda, 7. dec. ob 20. uri — Mihalkov-Hieng: Robinsoni in dekleti. Gostovanje v Mozirju.
- Cetrtek, 8. dec. ob 16. in 20. uri — Mihalkov-Hieng: Robinsoni in dekleti. Gostovanje v Trbovljah.
- Petek, 9. dec. ob 15.30 — Gray: Lepota in zver. II. šolski abonma.
- ob 20. uri — Mihalkov-Hieng: Robinsoni in dekleti. Gostovanje v Sentjurju.
- Opozarjamo občinstvo na izredno gostovanje Zagrebškega dramskega gledališča v Celju dne 1. in 2. decembra in vabimo, da si čim prej nabavi vstopnice pri gledališki blagajni.

KINO

- KINO METROPOL
- Od 27. do 30. 11. 1960. »KLJUČ«, angleški film Csc
- Od 1. do 5. 12. 1960. »NOCI LUKRECIJE BORGIE«, italijanski barvni film
- Od 6. do 9. 12. 1960. »SONCE ZOPET VZHAJA«, ameriški barvni film
- KINO UNION
- Od 25. do 28. 11. 1960. »STRTA ZVEZDA«, ameriški barvni film Csc
- Od 29. 11. do 2. 12. 1960. »VSTAJENJE«, italijansko-francoski film
- Od 3. do 6. 12. 1960. »BERNARDINE«, ameriški barvni film Csc
- Od 7. do 10. 12. 1960. »VROTOGLAVICA«, ameriški barvni film VV
- DPD »SVOBODA« CELJE
- Korczak in otroci. Gostovanje v Zajemerku.
- Dne 26. in 27. 11. 1960. »KLEMPO — VELIKO POTOVANJE«, ameriški film
- Dne 3. in 4. 12. 1960. »MOJ DED IN JAZ«, madžarski film
- Predstave so vsako soboto ob 15. in 17. uri in vsako nedeljo ob 10., 15. in 17. uri.
- GINNAZIJA — CELJE
- SOLSKI KINO
- Dne 26. in 27. 11. 1960. »VESNA« — drugi del slovenskega filma
- Predstave so vsako soboto ob 16. uri in vsako nedeljo ob 10. in 16. uri. Vstopnina enotna 20 din.
- KINO »SVOBODA«
- SEMPETER V SAVINJSKI DOLINI
- Dne 26. in 27. 11. 1960. »TRJE EVINI OBRATJE«, ameriški film Csc
- Dne 29. 11. 1960. »VESELICA«, slovenski film
- Dne 30. 11. 1960. »DOKTOR BREZ DE LA«, angleški film VV
- Dne 1. 12. 1960. »ANDALUZIJSKA LJUBEZEN«, argentinski film
- Dne 3. in 4. 12. 1960. »ZBOGOM OROZJE«, ameriški barvni film Csc

STANOVANJA

STANOVANJE

SOBO opremljeno ali prazno najmojšcem. Plačam dobro. Ponudbe pod 4.000.

OPREMLJENO sobo v Celju iščem za eno leto. Plačam naprej, lahko dam posojilo. Naslov v upravi lista.

MLAJŠI upokojenki nudim stanovanje in hrano za pomoč v gospodinjstvu. Naslov v upravi lista.

RAZNO

RAZNO

V tork pred dvajseto uro sem izgubil usnjene rokavice za motor od Hudine do postaje. Pošteni najditeelj naj jih proti nagradi odda vrtarju tovarne tehtaite.

PECATNI prstan, ki mi ga je oseba vzela v nedeljo zvečer naj mi ga takoj vrne. Miran Toplak, Prešernova 7.

Drugo mesto za MLADE CELJANE

Zveza kegljskih športov Slovenije je tudi letos organizirala v počastitev dneva republike tradicionalno revijo kegljaev in kegljačic. Letošnjega tekmovanja so se na vseh štirih frontah udeležile tudi okrajne reprezentance iz Celja.

Moški so nastopili na Jesenicah, kjer so zmagali Kranjčani s 5040 keglji, drugi je bil Maribor 4934, tretje pa Celje 4882, četrta Ljubljana itd. Med Celjani je bil najboljši Lubej, ki je podri 860 kegljev.

V Kranju so nastopili starejši člani. Zmaga je vrsta Ljubljane (2200), pred Kranjem (2138) in Celjem (1868). Pri Celjanih je bil najboljši Amon s 378 podrimi lesi.

V Ljubljani so se pomerile okrajne reprezentance mladincev. Največji uspeh so dosegli Kranjčani, ki so podri 4711 kegljev. Celjani so bili drugi s 4502, tretji Ljubljanci 4493 itd. To tekmovanje je večjalo tudi za sestavo republiške reprezentance. Vanjo sta se plasirala tudi Ravler in Ramšak iz Celja.

Cetrtlo tekmovanje je bilo v Celju. Tu so nastopile ženske vrste. Zmaga je Kranjčanke (2285), pred Mariborom (2284), Celjem (2111) in Ljubljano.

Ce povzamemo zaključek vseh štirih nastopov, potem je treba izreči zaslužno priznanje mladinski vrsti iz Celja, ki se je uvrstila na drugo mesto. Lep uspeh je dosegla tudi ženska ekipa, ki se je uvrstila pred Ljubljano. Sicer pa so vse ostale tri ekipe, to je članov, starejših članov in ženske zasedle tretje mesto.

OBVESTILO

Iz dosedanjih prostorov Celje, Sladov trg 5/II smo se preselili v prostore Doma OF, Celje, Titov trg 3/II — levo (vhod pri Avtobusni postaji). Telefonska številka 22-89.

Občinski odbor ZB NOV Celje

ZAHVALA

Namesto venca na grob pokojnega Karola Pakja so poklonili stanovski tovariši iz Celja 1.400 din občinskemu odboru RK v Celju. Lepa hvala!

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujemo Tovarni keramičnih izdelkov Liboje za posojeni avtobus za naš izlet in Rudniku Zabukovca za poklonjeni denarni prispevek 30.000 din.

Društvo upokoencev Liboje

RAZPISI

Dopisna šola v Ljubljani razpisuje

VPLIS

v dopisno administrativno šolo

Pravico do vpisa imajo člani Zveze borev ter otroci padlih in živih borev. Šola bo začela delovati v prvih dneh januarja 1961. Prijave pošljite do 15. decembra 1961 na naslov:

DOPISNA ŠOLA

LJUBLJANA, Likovarjeva 3

Program, prijave in navodila za vpis in šolanje v Dopisni šoli dobite pri okrajnih in občinskih odborih ZB ali v Dopisni šoli, Ljubljana — Likovarjeva 3 proti plačilu 50 din.

Pa posebne informacije priložite znanko za 20 din.

KONCERTI

Sreda, 7. decembra ob 20. uri:

II. abonmajski koncert

HALINA CZERNY — STEFANSKA, pianistka iz Krakova.

SLUŽBE

GOSPODINJSKO POMOČNICO sprejem. Mikela, Ljubljana, Linhartova ulica 49.

Uredništvo: Celje, Titov trg 5 — poštinal predal 16 — telefon 25-23 in 24-25 — uprava: Celje, Trg V. kongresa 3 — poštinal predal 152 — telefon 25-25 in 26-29 — Tekoči račun pri Komunalni banki Celje 605-79-4556 — izdaja ob petkih — letna naročnina 500, polletna 250, četrtletna 125 din — posamezna številka 15 din — rokupisov ne vračamo.

Občinski ljudski odbor Žalec
Občinski komite ZKS Žalec
Občinski odbor SZDL Žalec
Občinski odbor ZB NOV Žalec
Občinski odbor LMS Žalec

Ob dnevu republike čestitamo
vsemu delovnemu ljudstvu za njegovo
požrtvovalno delo pri graditvi
naše domovine — socialistične Jugoslavije

KOMUNALNA BANKA CELJE

s podružnicami: Rogaška Slatina, Slov. Konjice,
Laško, Mozirje, Šoštanj, Žalec.

Iskreno čestitamo k dnevu republike 29. novembru

Gozdno gospodarstvo Celje

čestita vsem delovnim ljudem
k prazniku republike 29. novembru

Opekarna Ljubečna-Bukovžlak

pošilja iskrene čestitke
k prazniku republike 29. novembru
in se priporoča s svojimi izdelki

Trgovinska zbornica za okraj Celje

čestita k dnevu republike 29. novembru

Gozdarska poslovna zveza Celje

čestita vsem delovnim ljudem širom naše domovine
k dnevu republike 29. novembru

Oktobra so izpolnili plan za letošnje leto

TRGOVSKO IN PROIZVODNO PODJETJE VELEŽITAR PO DVEH LETIH OD USTANOVITVE

V petek dopoldne je bila peta seja delavskega sveta pri Trgovskem in proizvodnem podjetju Veležitar. Čeprav zaposleni na širokem terenu, so se je udeležili vsi člani in presenetilo me je, da so prav vsi poznali do podrobnosti delo po vseh krajih. Poleg tega so bili vsi člani delavskega sveta že pred sejo seznanjeni s podrobnim dnevnim redom, saj so ko sem vstopila, že imeli vsi mape z dnevnim redom in kratko obrazložitev posameznih točk in predlogov upravnega odbora. Morda je bila prav ta seja toliko bolj pomembna, ker se je tu po dveh letih, od kar obstaja današnje podjetje Veležitar, pokazalo, da so bile vse takrat postavljene naloge izpolnjene in to celo pred časom.

Podjetje Zitar in Mlinsko podjetje sta se združila julija 1958. leta. Glavni namen novega podjetja, ki se je imenovalo Veležitar, je bil preskrbovati vse področje celjskega, del ljubljanskega in del novomeškega okraja z moko, žiti in vsemi drugimi mlevskimi izdelki. Že vse od svoje ustanovitve je v podjetju uvedeno nagrajevanje po delovnem učinku in prav tu je podjetje doseglo velike uspehe, saj je storilnost zelo visoka, uspelo pa jim je tak način nagrajevanja uvesti prav za vse članke kolektiva. Da bi izvajanje principov delitve dohodka v ekonomskih enotah čimbolje uresničili, deluje v vsaki ekonomski enoti obratni delavski svet, ki približuje neposredne proizvajalce upravljanju

in jih tako stimulira, da dosegajo največje uspehe v produktivnosti. Upravni organi si zelo prizadevajo, da bi našli še nova merila pri določanju višine osebnih dohodkov, predvsem z upoštevanjem materialnih stroškov in drugih stroškov, ki pomenijo dvig proizvodnje na najbolj ekonomičen način.

Embaliranje kruha in mlevskih izdelkov Boljša preskrba s kruhom

Podjetje Veležitar si je kot eno svojih glavnih nalog postavilo reševanje pekarniškega problema na vsem svojem področju. V tistih krajih celjskega okraja, kjer je Veležitar pekarni že prevzel, se prizadevanje podjetja že tudi občuti. Tako se izboljšuje preskrba s kruhom v Velenju, kjer je bila doslej zelo peca. V Celju oskrbuje Veležitar Samopostrežbo in je prav zasluga tega podjetja, da bodo kupci odslej kupovali v Samopostrežbi pakiran kruh, saj oskrbuje Veležitar poleg kruha Samopostrežbo tudi z omoti. V kratkem bodo v podjetju izvedli tudi anketo za vse kupce moke in kruha, kjer naj bi gospodinje same povedale kako in v kakšnih količinah želijo kupovati moko, ki jo bo Veležitar predhodno embalaral. Delavski svet je na petkovi seji sklenil, da bo prosil pristojne občinske ljudske odbore za kratkoročna kreditna sredstva za posamezna področja, to pa bi bil že del investicij, ki jih namerava Veležitar vložiti za izboljšanje pekarstva na vsem svojem področju.

Povečanje skladiščnih kapacitet...

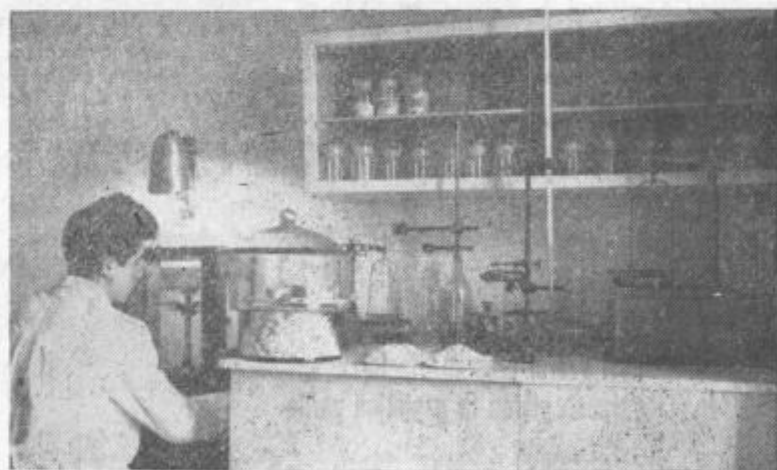
Tako raznoliki dejavnosti podjetja sedaj tudi ne ustrezajo več doseganju skladiščne kapacitete in je zaradi tega predvidena razširitev teh kapacitet, tako v Celju na skladišče za 500 vagonov, v vseh ostalih krajih pa bodo skladišča imela skupno 300 vagonov prostora.

...in ureditev sodobnega mlina

Ze v tem letu bo urejen v Celju nov, sodoben mlin, ki bo vsak dan zmlel 500 ton moke. Ostale manjše mline bodo deloma opustili, deloma pa jih bodo preusmerili na specialno meljavo. Novi mlin bo poleg velikega skladišča, kar bo seveda znatno olajšalo in pocenilo shranjevanje in prevoz mlevskih izdelkov.

Preskrba področja z močnimi krmili

Podjetje Veležitar bo organiziralo proizvodnjo močnih krmil na vsem svojem področju. Ze sedaj obratuje mešalnica v Vrbju, ki pa seveda ne more preskrbovati tako širokega območja. Takšno mešalnico za močna krmila bo podjetje ustanovilo tudi v Sevnici, odkoder bi z močnimi krmili preskrbovali tisti del novomeškega okraja, ki ga Veležitar oskrbuje tudi z mlevskimi izdelki in z žiti.

V laboratorijih Veležitarja analizirajo vse vrste moke in drugih mlevskih izdelkov

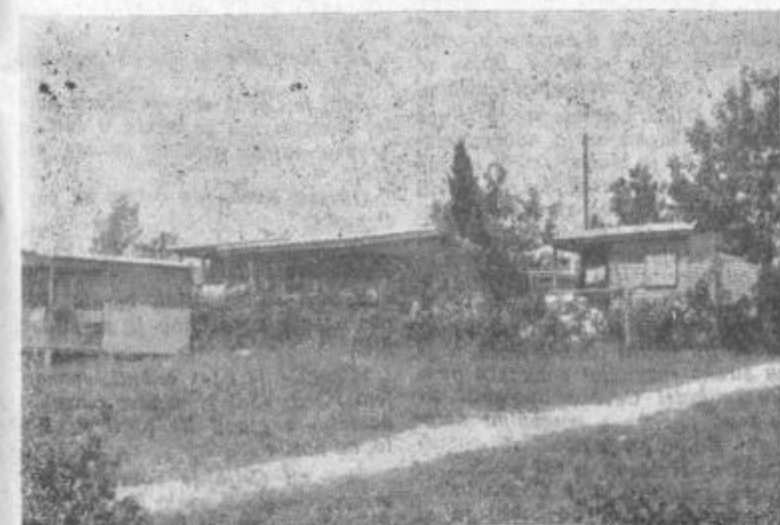
Skrb za proizvajalca...

Podjetje Veležitar si prizadeva tem letu urediti in izpolniti več tudi individualnim proizvajalcem menjalnic za individualne proizvajalce, ki bodo svoje pridelke lahko deloma že, deloma pa bo to še v zamenjali za želene mlevske izdelke.

...in za svoje delavce

Najočitnejša je ta skrb pri preskrbovanju stanovanj, saj bo v prihodnjem letu 8 novih stanovanj, naslednja štiri leta pa še po 5. To vprašanje bo do leta 1965 malone rešeno, če se število zaposlenih v podjetju ne bo bistveno povečalo od sedanjih 300 zaposlenih.

V teh skopih vrsticah smo omenili vso raznoliko dejavnost podjetja Veležitar. Prav prizadevanja tega podjetja so morda najbolj zanimiva za vsakega posameznika, saj je vse njihovo prizadevanje lep prispevek k skupni blaginji. Skrb za posameznika, za kmeta, gospodinjstvo in končno tudi za lastnega delavca pa je dovolj očitna in hvalevredna.

Počitniški dom Trgovskega in proizvodnega podjetja Veležitar sestavljajo ljubke weekend hišice v Ankaranu, kjer je v letošnjem letu preživel svoj letni oddih več kakor polovica zaposlenih v podjetju, večina kar s številnimi družinskimi člani. — Ze za prihodnjo sezono oddihov bo podjetje uredilo 2 hišici nekje v gorskem predelu in bodo poslej lahko v njih letovali tudi tisti člani kolektiva, ki jim oddih ob morju ne ustreza.

PREDSEDNIK TITO

privatno med državljani

Srečanje s tovarišem Titom je vselej doživljeno, ki ne more biti izbrisano iz spomina, kadar ga doživimo. Ni bilo sicer pravič, da sem bil med tistimi, ki so se uspeli preriniti do njegove bližine, toda bil sem uno-

Predsednik odgovarja in maha z roko. Na njegovem obrazu je njegov značilni in privlačni nasmeh. Le nekaj trenutkov smo ga imeli pred očmi in že nam ga zakrijejo temnoplave stene vagona. Bilo je

nanesel na vreme, ki je bilo za izjemo ravno ta dan izredno lepo po »deževni dobi«.

Tik pod oknom so se tiščali otroci. Odrasle roke dvignejo dva, da sta segla predsedniku v roko.

Pa vpraša tovariš Tito enega;

— Ideš u školu? —

Kazno je bilo, da mali ni razumel, ali verjetneje, da je bil preveč zmeden za odgovor.

— Hodiš v šolo, je bilo zdaj vprašanje slovensko.

Ciciban je odkimal, ker še vedno ni našel besede.

— Najbrž si še premajhen, mu je v zadregi pomagal predsednik republike.

Nek študent se je prerinil do okna in ponudil Maršalu svoj indeks. Ko predsednik išče pisalo, mu ga lovec na tako pomemben avtogram ponudi.

Prepozno. Predsednik Tito že drži v rokah svoje pero in se podpiše. Tak podpis ima v indeksu malokateri študent. Upam, da si ga s pikami zasluži!

Pogovor poteka v popolnoma privatnem tonu. Največ o lepoti naše domovine. Tu se predsednik zresni.

— Pri nas je najlepše, je povzel, pa naj govorijo kar hočejo. Veliko že imamo, veliko bomo še ustvarili. Ko greš ven, na tuje, šele prav spoznaš, kaj imamo. Seveda tudi pri nas ne gre brez težav. Toda — kje jih nimajo.

Cetrt ure je predsednik kramljal z državljani, ki so se slučajno znašli na ljubljanski postaji ali blizu nje. Preprosto, toda ravno v svoji preprostosti nenadkriljivo velik, je predsednik Tito opraveval in odgovarjal vse do trenutka, ko je lokomotiva potegnila vozove »plavega vlaka« za seboj proti Beogradu.

Peron se je praznil, prizor pa je odhajal z vsakim, ki je bil navzoč, in vendar je bilo to čisto slučajno srečanje. Brez fanfar in hrupa. Hrupni odmev srečanja z velikim človekom v srcih.

I. K.

Trenutek odločitve

Se enkrat je pogledal na tanek listič, potem pa ga je zmečkal med prsti v drobno kroglico in jo spustil na tla. Naslonil se je na kamnito ograjo in desnica mu je počivala na železu, skritev v notranjem žepu površnika. Sonce je sijalo poosev čez drevje drevoreda, rože so se pozibavale v vetru na gredi, otroci so kotrljali steklene kroglice na pločniku in v bližnji hiši je neka roka prebirala tipke klavirja...

Zivljenje teče dalje... Zivljenje. To je nekaj, kar bo morda že čez nekaj hipov ustavljeno nekemu in njemu. Zakaj? Zaradi tistega lističa? Zato, ker v hiši onstran ceste nekdo ve za početje ljudi, ki so mu listek poslali?

Ali ni brezupno, kar bo storil. Bo ena sama krogla, ki bo zadela cilj, zaustavila vsaj eno kolesce krutega zgodovinskega stroja?

Kako preprosto bi bilo iti po tej ulici do postaje, sedeti na vlak, se pripeljati do meje in po znanih poteh zbežati? Zivljenje... rože, sonce, žuboreči akordi klavirja, brezskrbni otroci v igri... Ni on morda kakor prst neznanca, ki je slučajno zadel ob napačno tipko, pa vseeno ni pokvaril melodije.

Ne, On ni slučajnik. Nekje v tem mestu so ljudje, ki jih ne pozna, pa čakajo, da prst pritise prav na določeno tipko...

Iz one hiše je prihajal tisti. Mora se zgoditi, mora. Mora?

Mnoga življenja zavistijo od tvojega dejanja, tovariš. Tako je pisalo na koncu tistega lističa...

Koliko lažje je onemu, ki mu z oholimi koraki gre naproti.

Oni ga je izizvalno gledal, arepo naravnost v obraz z izrazom zmagovalca...

Misel je zastala. Vse je onemelo; klavir, vrisk otrok, šumenje vetra...

Roka je šinila v žep površnika...

Ko se je odjek strelav razgubil med hišami, je sonce počev ušlo iz žarkov v trupli dveh mrtvih ljudi na razgretem asfaltu...

-c

DOMOVINA

Ne morem reči, da se mi je to, o čemer sem hotel spregovoriti, pripetilo natančno tega in tega dne, ob tej in tej uri. Prav tako se mi upira zapisati, da menda sploh nisem doživel nič resničnega, pač pa le sanje, nič drugega kakor dolge samotne in čudne sanje.

So stvari na svetu, za katere ne vemo, ali jih je rodil jasen um ali le sen. Nenadoma, ob kakršni koli priliki nam z neznansko svobodo napolnijo srce in vžgo vanj globoko, živo sled. Ta sled ostane v nas; nosimo jo s seboj in marsikaj v življenju dobiva poslej drugačen pomen za nas.

Nekaj podobnega sem doživel mize noči v izgnanstvu. Nenadoma se mi je utrgala nit spanja in skoraj presenečen sem odprl oči. Sobico, v kateri sem živel takrat, je zalivala hladna svetloba, kajti od zunanje strani je pritiskal na šipe zimski mesec svoj široki obraz. Daleč nekje je ropotal kmetki voz, v sosednji sobi je nekdo kašljal in kadar je od časa do časa zmrmnil krog in krog sleherni curek življenja, sem čul iz dolnjega nadstropja enakomerno tiktakanje budilke. Ves svet je spal. Samo jaz nisem mogel. Ves svet je počival pod gluho strujo sanj, ki jo je srebrila mesečina, samo moj obraz se je dvignil iznad nje, v molčanje noči.

Upiral sem oči v prostor, toda vsi predmeti so se mi zdeli kakor v meglo potopljeni. Gledal sem jih, ne da bi jih videl. Kar sem videl zares, ni bilo nič predmetnega; bilo je iz sanj in spomina rojeno, bila je povest, ki jo je šepetalo srce.

Videl sem zimsko pokrajino v rožnatem jutranjem soncu. Kupe deviškega snega ob razvoženi cesti in modre sence med nagrmadenimi grudami. Na desni plan s temno nitjo zasneženega potoka, na levi gozd. Živo zelenje smrek pod mehki kapami snega, rdečkasta debela borovcev in temnozelezi ribnik, že ves v senci. Nekoč sem hodil tod. V prav takem veselem jutru, s prav tako svetlomodrim nebom in z vrsto svečanih gorskih ožakov na obzorju. Bil je čas po božiču, ko po vaseh še diši po praznikih, toda na prisojnih rebrih že rijejo trdi, beli srčki teloha iz tal.

Gledal sem to podobo nekdanjih dni in v živi bolečini se mi je stisnilo srce.

Domovina!

Zaželel sem si nazaj v ta svet, ki sem ga tako zelo potreboval za svoje, čisto svoje življenje. Zaželel sem si tistih ljubljenskih pomladanskih noči z južnimi zvezdami in toplimi viharji. Potoki dero med mladimi travami, vode klokotajo v temnih globelih, divje gosi tožijo ponoči nad rodnim mestom. Zahrepen sem po domačih večernih zarjajah, po jutranjih meglicah, po dišeči pomladanski prsti in po tihih stazah, vodečih skozi hladne, z roso oblite gozdove.

Tedaj se mi je zazdelo, da čujem od vrat kaj čuden smeh. Obrnil sem se in pogledal. Da, čez prag se je izpod vrat pocedilo po tleh nekaj

črnega in je počasi zdrselo proti sredini sobe. Temna praga je bila videti mastna in nabrekli. Kakor kača se je potegnila od vrat do srede sobe, kjer se je enakomerno razlivala, kakor bi se nekaj natekalo v lužo.

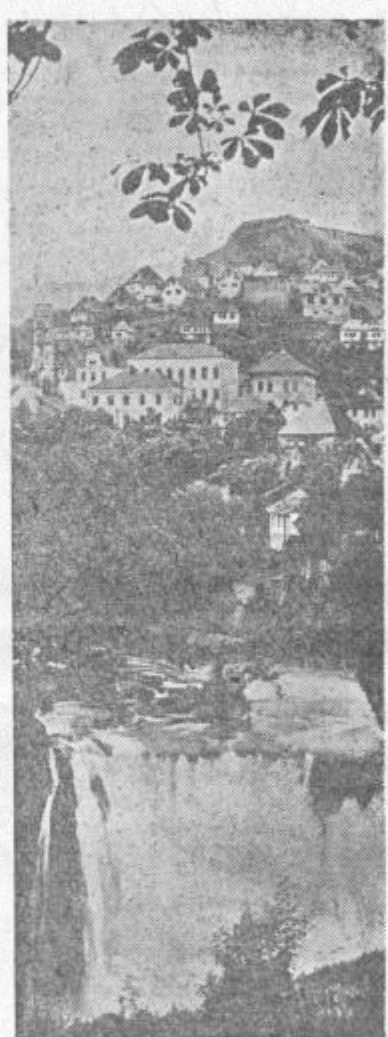
Vstal sem in stopil bliže. Široki obraz zimskega meseca se je bil

Ferdo Kozak

že odmaknil od okna in oko ni moglo razpoznati, kaj je na tleh. Počel sem, res se je neka gosta tekočina leno vlivala v sobo. Pomočil sem prst vanjo in ko sem ga dvignil v mesečno luč, me je stresla groza. Prst je bil ves kroav.

Tišina okrog mene se je zgostila. Težka in brezšumna je polnila sobo, ko sem strmel v široko lužo krvi pred seboj. Bilo mi je, kakor bi me bila trda roka prestavila iz poprejšnje igre domišljije v edino pravo resničnost. In od prvega trenutka sem sedaj vedel vse. Vedel sem zlasti, od kod in zakaj ta kri. In čudna, strašna je bila procesija podob, ki so se zvrstile mimo mojih oči.

Videl sem velik vojaški kamion in talce v njem. Po pet in pet jih

Motiv iz Jajca

postavljajo pred puške in vojakom v železnih čeladah se rahlo tresejo roke. Kri škropi zidove in prašni tlak je ves kroav. Eden izmed talcev je namočil suknjo padlega tovariša v kri in jo treščil oficirju v obraz: »Ali se še niste napili naše krvi?«

Videl sem vaško ulico pokrito s trupli. Ob vodnjaku dva otroka, ki se še v smrti držita za roko, kakor sta se bila držala na svojem brezupnem begu. Enemu je bajonet pobodel vrat in sence, drugega je ubila krogla. Belo oko pregega se prazno upira v sonce.

Videl sem na stol privezano dekle na tovarniškem dvorišču. Oficirjeva pištola ji je raztreščila glavo. Zdaj sedi tu, mrtva, za zgled in svarilo, in velike mesarske muhe se pasejo po njeni krvi.

Videl sem...

Čemu naštevam? Videl sem naše moše in fante, dekleta in otroke, vrste kmečkih in delavskih očetov in mater, sinov in hčera v trpljenju, kakršnega še ni doživela slovenska zemlja. In ko se je krvava procesija pomikala mimo oči duha, sem se zavedel, da se je prižgala v mojem srcu luč nekega nikdar doslej tako živega občutka. Vsak izmed teh bledeh obrazov mi je bil nenadoma blizu in drag. Kakor bi me bila združila z njimi skupna bolečina globoko ranjene duše. Sleherno to iznakaženo, v poslednji sen zamaknjeno glavo, bi rad vzel v dlani in jo stisnil k sebi. Ubogi vi, dragi, sveti naši mlilci.

Domovina!

Da, toda zdaj ne več domovina letnih časov, travnikov, polj in gora. Nič več samo domovina osebnega veselja in sreče. Moja domovina se je razširila, poglobila in polnovala. Roke mučenih, poklanih, postreljenih, ubitih in vseh padlih, so to noč posegle po meni in me trdneje kot kdaj prej priklenile na domačo prst. Zgale so me rane, ki jih mrtvi niso več čutili. Pekle so me krivice, njim prizadejane. Iz vse prelite krvi, iz solz in gorja, iz utajenega srca, ki mi je vse nekdane človeško lice preoral, iz vsega tega se je to noč rodila v meni doslej neznana slast. In vedel sem; postal sem član velike, tisoč in tisočobrazne družine.

Zunaj je potemnel svet. Masce se je nagibal za gore, črne strehe so se risale na razsvetljenem nebu. Čudno miren sem zopet legel. Se sem upiral oči v okno, toda pogled ni več jasno razločeval predmetov od sanjarskih podob. Samo en občutek je živo tlel v meni: Kadar koli bom hodil spet po naši zemlji, ne bom nikoli več sam. Sleherna misel, sleherni zgib srca bosta povezana s trupli naših žrtev, ki bodo pod sladko slovensko rušo spale svoj večni sen. Umrli so, padli so, bojevniki in mučeniki, toda njihovo sen o svetlejšem, človeka vrednem življenju ni umrl. Ta sen živi, ta sen gori v nas — postal je za nas smisel odmerjenih nam dni, obveza in tudi dolžnost.

vič prav tako prijetno razburjen, za svoje sosede v gneči pa ravno tako neprijetno prisiljen, kot vsakikrat ob taki priliki.

...Ko se je zadnje dni oktobra letos na ljubljanski postaji pred izhodom ustavil »plavi vlak«, se je na peronu zbiralo vedno več ljudi. Nič ni objavil, da bo predsednik republike ta dan zapustil Slovenijo, kjer se je kratek čas zadržal v dnevi po prihodu iz New Yorka. No, množica ni čakala zaman. Pred postajo se ustavijo avtomobili. Potniki izstopijo. Vse oči iščejo Tita. Mladeniško lahkotno je izstopil iz limuzine in se v spremstvu soproge ter visokih republiških funkcionarjev napotil čez postajno dvorišče k vlaku. Na stotine rok je zaploskalo. Usta skandirajo predsednikovo ime.

prekratko, veliko prekratko srečanje. Zatekli smo se k običajnemu »izsiljevanju«.

Stotine rok ploska, stotine ust skandira...

Nič. Kadar množica želi videti Tita, pozabi na važne razgovore, ki so se brez dvoma razpletali v vlaku. Nova salva ploskanja in vzklikov...

Se ena in še ena...

Zavesa na oknu se zgane. Nekam noče navzgor. Nekdo pomaga predsedniku, ki nato odpre okno. Njegov zagorel obraz je bil nasmejan, v rokah je držal prižgano smotko, nastopil se je na okenski okvir in vprašal, če vsi potujemo. Jasno, da vsi nismo bili politiki in smo mu s smehom dali vedeti, da je večina ravno zaradi njega tu. Pogovor je

Vo'nene odeje, prašite odeje, novi vzorci preprog, linolej, voščeno platno in posteljno perilo

V NAJVEČJI IZBIRI VAM NUDI

Vsem odjemalcem in poslovnim prijateljem čestita za praznik Republike 29. november in se priporoča za obisk - kolektiv

Jaz delam za partizane, gospod Koch

Koh je bil trgovec z mešanim blagom, bil je kmet in prekupčevalec z lesom in živalmi. Hodil je v Halozo po ceneno delovno silo, imel je goštilno, skratka, Koh je bil eden najmarkantnejših ljudi v kraju. V spodnjem koncu vasi je imel lepo, nekam za tisti čas imenitno zgrajeno hišo.

Koh pa je na posestvu že uporabljal stroje, imel je kotljo in dva iskra žrebec, v hlevu osem parov goveje živine, prašičev pa nič koliko. Najprej je imel motor s prkolico, leta osemindesetega pa se je že vozil z osebnim avtomobilom. Ljudje so od začudenja odpirali usta, on pa je trepljal novo limuzino, sukal brke in se hvalil.

»Veste, to je nemška mašina!«

Drugače pa je bil Koh čudak. Ljudje so mu rekli, da ni ne krop, ne voda, ali pa, da je nož, ki reže na obe strani. Družil se je s klerikalci, potem pa je pristopil k sokolašem.

Devetindesetega leta pa so začeli šušljati, da hodi h Kohu neznanec, ki so ga nekajkrat videli tudi v Celju. Potem jih je prišlo še več. Nekdo je končno razvozljaj identiteto in kakor blisk se je raznesla novica.

»To so nemščurji! Koh se druži z njimi!«

»Onstran meje so se dogajale čudne stvari. Vojska. Potem je prišel usoden april in z njim nemška okupacija. Hitlerjeve horde so za-

sedle Jugoslavijo. Nemška policija je stopila v akcijo, pomagal ji je tajni agent Koch.

»Koch je izdajalec!« je šlo od ust do ust.

Gori, na gornji strani vasi, tam pri treh hrastih, je dal Koch sezidati lepo hišo, kjer so se shajali najvidnejši nemški funkcionarji. Ljudje so romali v zapore, v smrti, taborišča. Kdo je kriv? Bojste se Kocha! Koch je tajni agent Gestapa!

Leta trindesetega je Koch dobil v hišo za vasjo novega stanovanca. Bil je viničar Čevček z ženo Jerico in dvema otrokoma. To so bili tihi, nekam preveč skromni ljudje. Domačni so se jih bali. Ali so tudi Čevčki izdajalci? Na to ni znal nihče odgovoriti. O, pač! Partija je vedela, kdo je Čevček. Človek, ki je bil z dušo in telesom za ljudi v gozdovih. Bil je naš človek. Koch, ki je na široko razpredal volunsko mrežo, je hotel Čevčka uporabiti za tajnega agenta s posebnimi nalogami. Dolgo ga je opazoval, pozvedoval po Halozah, a vsi podatki so Kochu potrdili, da je Čevček trden, odločen možak. Prav takšnega si želi Koch.

Pozimi leta štrindesetega, bilo je že pozno zvečer, ko potrka na vrata Koch in pokliče.

»Francelj, odprite!«

Čevček je res odprl.

»Francelj, to veš, da so v gozdovih banditi, hajne!«

»Šišal sem od drugih,« je rekel

Čevček in napeto opazoval Kocha.

»Lahko bi zaslužil lepe denarce, Francelj!«

»Mislite?« se je Čevček rahlo nasmešnil in šel z desnico preko žepa. Pištola je bila pripravljena.

Koch se je nagnil k Čevčku in mu pošepetal na uho.

»Lahko bi bil nemški tajni policist!«

»Za Nemce?« je Čevček pogledal Kocha.

Zdaj je Čevček zaigral odprte karte. Desnica mu je zlezla v žep in krepko objela nemški pancir pištolo.

Gospod Koch, jaz delam za partizane!

Čevček je potegnil pištolo in jo Kochu nastavil na prsi.

V veži so se slišali koraki. Pet oboroženih partizanov je stopilo v hišo.

»Čevček!« je zdaj kričnil, spokoren Koch. »Saj si vendar človek s pamejo v glavi! Ne noril! Prosim te, ne noril!«

Sem od Celja je zavel strupen krivec. Nekje za vasjo je couil pes. Po nebu so se podili oblaki in začele so naletavati prve snežinke. Po napol zmrlji zemlji je ropotal šest parov nog. Pet parov je stopalo odločno, a šesti par je podrsaval, kakor da se nežesa boji. Nito so v noč odjeknili streli. Za predujemom je prišla še plača. Izplačalo jo je hitro partizansko sodišče.

D. K.

Za dan republike 29. november čestita
vsemu delovnemu ljudstvu in želi
mnogo uspehov pri graditvi
socialistične Jugoslavije

kolektiv

CINKARNE

metalurško kemične industrije
CELJE

K dnevni republike
iskreno čestita vsem
poslovnim prijateljem

INGRAD
gradbeno industrijsko podjetje
CELJE

Kovinotehna
Celje

veletrgovina
s tehnično železnino
in kovinskim blagom
Mariborska 17
čestita k dnevni republike
29. novembru

K dnevju republike iskreno čestita vsem poslovnim
prijateljem ter priporoča svoje izdelke kolektiv

Tekstilne

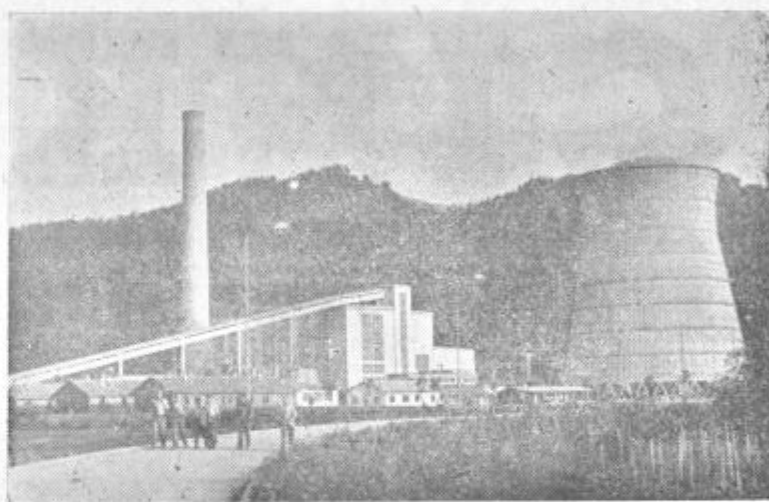
tovarne

Prebold

„GRADIS“

centrala Ljubljana, gradbeno
vodstvo Celje - s sektorji

čestita za praznik republike
29. november

**TOVARNA
ORGANSKIH
BARVIL CELJE**

čestita za praznik republike 29. november

„Savinja“

LESNO INDUSTRIJSKI KOMBINAT - CELJE

čestita vsem svojim poslovnim
prijateljem k dnevju republike 29. nov.
ter jim želi uspehov pri krepitvi
ekonomske moči naše domovine

**Kolektiv
Termoelektrarne
Šoštanj**

čestita ob velikem prazniku
socialistične Jugoslavije 29. nov.

TRG. PODJETJE **„Jadrani“** CELJE

iskreno čestita k dnevju republike 29. nov.

KOLEKTIV TRG. PODJETJA

čestita vsem svojim poslovnim
prijateljem k dnevju republike 29. nov.

tovarna perila, konfekcije, prešitih odej in pletenin, Celje,
Teharska cesta 1,

proizvaja vse vrste moških majic za vsako priložnost —
delo, šport in razvedrilo ter pletenine in prešite odeje. Vsi
izdelki so v priznanih kvalitetah. Iskrene pozdrave k dnevu
republike 29. novembru.

Kovinsko podjetje

„KLIMA“

CELJE

čestita k dnevu republike 29. novembru vsem delovnim
ljudem širom po naši domovini.

Vsem delovnim ljudem in poslovnim prijateljem naše so-
cialistične skupnosti čestitamo k prazniku republike 29.
novembru.

Tkanina = galanterija

CELJE

čestita vsem državljanom FLRJ k dnevu republike 29. nov.

Tapetništvo Celje

čestita za dan republike svojim poslovnim prijateljem in
delovnim ljudem širom naše domovine.

Restavracija Koper

iskreno čestita k dnevu republike 29. novembru.

Trgovsko podjetje

„Elektro-Mercator“ CELJE

čestita vsem delovnim ljudem ob dnevu republike 29. nov.

Okrajni zavod
za socialno
zavarovanje

čestita ob obletnici rojstva nove Jugoslavije vsem delovnim

kolektivom naše socialistične domovine.

Elektra-Celje

CELJE

Ob dnevu republike čestitamo vsemu delovnemu ljudstvu
za njegovo požrtvovalno delo pri graditvi naše domovine
— socialistične Jugoslavije.

Vsem svojim poslovnim prijateljem čestitamo k dnevu re-
publike 29. novembru.

KURIVO CELJE

prodaja kurivo in nekovinski gradbeni material.

Projektivni biro Celje

Vodnikova 6 a

iskreno čestita k prazniku republike 29. novembru.

Kolektiv

Celjskih opekarn Celje

pošilja iskrene pozdrave k dnevu republike 29. novembru.

Lesno podjetje

„LAVA“ Celje

telefon 24-11

izvršuje vsa parketarska dela z lastnim materialom ter
proizvaja vse vrste rezanega lesa.

Iskrene čestitke k dnevu republike 29. novembru.

Keramična industrija Liboje

čestita vsem delovnim ljudem širom naše domovine k praz-
niku republike 29. novembru.

TOVARNA VOLNENIH ODEJ

Škofja vas pri Celju

izdeluje priznano najboljše volnene odeje v različnih cenah
in barvah. Iskreno čestitamo k prazniku republike 29. nov.

Vsem delovnim tovarišem
širom naše lepe domovine
čestitamo ob prazniku republike

Kolektiv Tovarne emajlirane posode

TOVARNA TEHTNIC

CELJE, Mariborska cesta 1

Proizvaja vse vrste tehtnic
za potrebe industrije, trgovine, transporta
in široke potrošnje

Zahtevajte prospekte in ponudbe

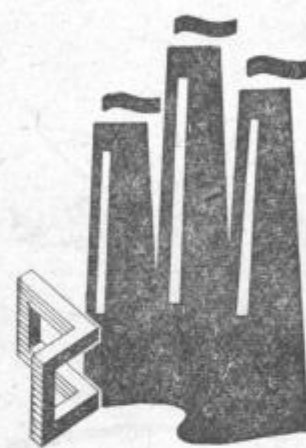
Odlike naših proizvodov so točnost,
trajnost in sigurnost. Za vse tehtnice
dajemo enoletno garancijo.

K dnevu republike pošljamo iskrene
čestitke vsem delovnim kolektivom.

Kolektiv Železarne Štore

pošilja iskrene pozdrave
vsem državljanom FLRJ
k dnevu republike 29. nov.

Kolektiv Tovarne usnja Šoštanj

čestita vsem delovnim
ljudem k dnevu republike
29. nov.

Goslijsko podjetje
NA-NA

s poslovalnicami: MIGNON, NA-NA, TURŠKA MAČKA,
VOVK in DALMACIJA
iskreno čestita k dnevu republike, 29. novembru

Tekstilna tovarna
Šempeter v Savinjski dolini

čestita vsem delovnim ljudem širom naše domovine
k prazniku republike 29. novembru

Kmetijska zadruga
Šempeter v Savinjski dolini

pošilja iskrene pozdrave k dnevu republike 29. nov.